

economix

MAGAZÍN PRO STUDENTY VŠE • KVĚTEN 2007 • ČÍSLO 3 • ZDARMA

**Rozhovor
s Jiřím
Paroubkem**
(str. 14–15)

**Václav Klaus
na VŠE**
(str. 5)

**Jiří Schwarz:
„Zavedeme
elektronický index!“**

KANCELÁŘE NA VŠE • KOLUMBIJSKÁ KÁVA • INDEXY

Editorial

Už len niekoľko týždňov zostáva do vytúženého konca semestra. Zopár týždňov, viacero skúšok, a nekonečne veľa hodín strávených nad knihami, s myšlienkami na leto, výlety, party, resp. na čokoľvek iné ako učivo. Aj takto by sa dal charakterizovať máj pre študentov VŠE. Netreba to však vidieť len čierne, veď máj nie je len mesiac skúšok, ale aj mesiacom lásky, majálesov, a pre mnohých tiež mesiacom Majstrovstiev sveta v ľadovom hokeji. Takže lepšie s učením až príliš nepreháňať a radšej pozorne sledovať dianie v Moskve. ©

Redaktori Economixu aj tento mesiac pozorne sledovali dianie na škole, a o tom najzaujímavejšom vám ako vždy poreferujú v novom vydaní. Pred pár dňami na našej škole vystúpil expremiér a predseda politickej strany ČSSD Jiří Paroubek. Kontrolný politik a tiež bývalý absolvent VŠE so svojou prednáškou s názvom „Stratégia hospodárskeho rastu“ zaplnil novú aulu doslova na prasknutie. Študenti neváhali stáť, či sedieť aj na schodoch a na zemi, len aby si vypočuli jeho prednášku doplnenú „občasnými“ kritikami Klausových vlád. Po skončení pán Paroubek poskytol rozhovor redaktorky Economixu, ktorá mu položila otázky aj mimo politiky. Rozhovor úplne iného razenia nájdete na ďalších stránkach. Tentokrát patrí filmovému a divadelnému hercovi Michalovi Dlouhému. Porozpráva o svojom novom divadelnom predstavení Peer Gynt, o divadle a štúdiách, či o utajovanej svadbe v Austrálii.

V tomto čísle nájdete aj rozhovor s dekanom národohospodárskej fakulty Jiřím Schwarzom, ktorý posledným rokom zaviedol viacero zmien pre študentov. O nových prijímacích skúškach organizovaných firmou Scio, o zavedení elektronického indexu, či o snahe zvýšiť disciplínu učiteľov sa dočítate hneď na prvých stranách.

Okrem rozhovorov si môžete prečítať o podnikaní v Kolumbii, a Rusoch ako turistoch v Českej republike, či o rôznych akciách organizovaných na škole.

Toľko prehľad májového a zároveň posledného vydania Economixu v tomto semestri.

Želám vám veľa šťastia pri skúškach, a tiež aby ste mohli rýchlo odložiť učebnice a venovať sa príjemnejším veciam. A aby som nezaбудla - veľa zdaru vášmu favoritovi v MS v hokeji (aj keď „tajne“ samozrejme dúfam, že to po piatich rokoch bude znovu ten mój) ©

Tatiana Veščičiková, šéfredaktorka

Jsem ruský turista a miluji ČR

Dne 20. dubna proběhla pod záštitou Katedry ruského jazyka prezentace na téma: „Ruští turisté v České republice“. Prezentaci v ruštině přednesla odbornice na český příjezdový cestovní ruch z Ruské Federace, ředitelka společnosti Olivier a šéfredaktorka webových stránek www.iLoveCZ.ru, paní Natallia Makovik.

Hned na začátku bylo zmíněno, že Rusové mají jako národ jiné smýšlení, jinak se chovají ve společnosti, svojí dovolenou tráví jiným způsobem. Jinak řečeno, je to jiná mentalita. Na český incomingový cestovní ruch však mají obrovský dopad – jsou totiž významným zdrojem příjmů. Referující to doložila několika statistickými údaji. V roce 2006 navštívilo Českou republiku 239.632 ruských občanů (30% nárůst oproti roku 2005), což je staví na deváté místo mezi zeměmi s největším počtem zahraničních turistů v ČR. Pro ekonomiku je však důležitější počet přenocování v ubytovacích zařízeních. Ruští turisté strávili v hotelích 1.356.792 nocí a v průměru utratili 144 USD/den/osobu. A právě množství utracených peněz řadí ruské turisty hned za Japonce (147 USD/den) na 2. místo v žebříčku zemí s nejvyššími výdaji v ČR.

Jejich rubly a americké dolary nejvíce utrácejí v lázních (Karlovy Vary jsou většinou i cílovou destinací) a v nákupu dárků a suvenýrů. Rusové mají tendenci se po návratu z dovolené chlubit jak hodně utratili, proto si vybírají dražší hotely, dražší služby a kupují drahé dárky, čímž se jejich prestiž v domácím prostředí jenom zvyšuje.

Natallia Makovik mimo jiné poukázala na charakteristické črty ruského turistů. Podle jejích slov je to kolektivní, celosezónní a opakující se cestovatel, hledající zábavu, hru a loterii. Cítí potřebu se předvést a také proto ruští turisté nejsou moc oblíbenými návštěvníky nejen v Evropě, ale ještě v 90. letech i v ČR. Svoji nepřijemnou popularitu se ve spolupráci s turistickým portálem www.iLoveCZ.ru snažili v nedávné době napravit zajímavým projektem. V průběhu celého svého pobytu se po českých ulicích procházeli v tričkách s nápisem: „Jsem ruský turista a miluji ČR“.

Zábavu a hru nacházejí v různých soutěžích (jako jsou rajčatové souboje) a na své si přijdou i v „středověké krčmě“ v Dětenicích, kde mohou na veřejnosti řvát, hvízdát, nadávat, jíst rukama a házet jídlem.

Udržet (když ne zvýšit) návštěvnost ruských turistů je pro cestovní ruch ČR velmi důležité. Není však lehké vyjít vstříc a pečovat o tento segment cestovatelů, kteří jsou v určitých oblastech dosti nároční a tvrdohlaví. Za špičkové a nestandardní služby jsou však ochotni velmi dobře zaplatit. □

Autor: Martin Timko

Tým studentů z VŠE pojedou do Paříže na světovou soutěž společnosti L'Oréal

Studentský tým specializace Komerční komunikace z Fakulty mezinárodních vztahů VŠE vyhrál národní kolo soutěže společnosti L'Oréal v oblasti komerčních komunikací a zúčastní se světové soutěže uvedené společnosti, která se uskuteční v červnu 2007 v Paříži. Tříčlenný tým ve složení Kateřina Paskerová, Lukáš Saitz a Stanislav Šik zvítězil v pátek 13. května ve finále národního kola soutěže. Prezentace studentů v anglickém jazyce na téma „Propagace značky Redken“ posuzovala porota složená ze zástupců společnosti L'Oréal, komunikační agentury McCann-Erickson Prague a reklamní agentury Publicis Prague. Studenti se tak připojili k úspěšným studentům specializace Komerční komunikace na VŠE, z nichž čtyři nejlepší úspěšně reprezentovali v uplynulých čtyřech letech naši republiku v meziná-

rodním vzdělávacím programu Roger Harchuel Lions Academy ve francouzském Cannes u příležitosti tradičního světového festivalu reklamy. V letošním roce se uvedeného vzdělávacího programu zúčastní členka vítězného týmu Kateřina Paskerová. □

Celebrity přednášely na VŠE

Ve středu 4. dubna si mohli kdokoli z řad studentů zajít na přednášku v rámci předmětu „Osobní finance“ a poslechnout si show dvou televizních bavičů Petra Novotného a Františka Ringo Čecha.

Přednášku si připravil a vedl Ringo Čech, pana Novotného si přizval jako hosta. Téma se jmenovalo „Investice do umění“. Na tuto nezvyklou hodinu se přišlo podívat do SB 324 okolo třiceti studentů.

„Oslovujte mě, prosím, pane profesore, je to poprvé a asi naposledy v mém životě“, odstartoval Ringo Čech svojí přednášku. Byl rád, že se nemusí snažit bavit obecnost a může prostředně mluvit na dané téma. Přesto, že železná opona už dávno padla, oslovoval nás „soudruzi studenti“. Samozřejmě s úsměvem na tváři.

Než se jal svého přednesu, pozval si k tabuli pana Novotného, který nám popsál, jakým způsobem se mu povedlo zorganizovat legendární koncert Nedvěďů na strahovském stadionu. Přestože se oba přednášející snažili hovořit se zaujetím, profesionální deformace jejich bavičské schopnosti nenechala na pokoji. Někteří posluchači skoro odpadali smíchy. Protože se Novotný nemohl zdržet kvůli zkoušce na muzikál Angelika, pohovořil o Nedvědech, vyfotil si posluchače a odešel.

Dále pokračoval již jen Čech. Jelikož jeho primární zdroj příjmů je malířství, věnoval se převážně této oblasti umění a trhu s těmito komoditami. Projektorem studentům ukázal a podal výklad k tomu, jak absurdní je vysoká cena některých obrazů a fotografií.

Celkově byla přednáška zpestřením klasicky probíhající hodiny. Přínos z praxe a trochu jiný úhel pohledu na věc jistě neškodí. Kéž by takových přednášek bylo na VŠE více. □

Pavel Nádvořník

Obsah

Editorial / 2

Jsem ruský turista a miluji ČR / 2

Tým studentů z VŠE pojedou do Paříže na světovou soutěž společnosti L'Oréal / 2

Indexy: POVINNĚ nebo DOBROVOLNĚ? / 3

International Week / 5

Václav Klaus na VŠE / 5

Rozhovor s děkanem Jiřím Schwarzem / 6

Aktuality / 8

Druhý nejhorší image českých podnikatelů ve světě / 9

Jak je to s dislokací kanceláří na VŠE? / 9

Jak ekonomové přicházejí o reformy / 11

PCPE 2007 / 12

Cena Telefonica 02 za nejlepší práce na telekomunikační téma / 12

V rámci předmětu Hospodářská politika přednášejí významné osobnosti / 12

Debatní klub VŠE / 13

Přednáška Jiřího Paroubka / 14

Kolumbijská káva má stejný zvuk jako francouzské šampaňské / 16

Na baru s Michalem Dlouhým / 18

Recenze filmu a knihy / 20

Positive Vibes / 21

Výměnný pobyt po texassku / 22

economix

Šéfredaktorka:

Tatiana Veščíčková

Zástupce šéfredaktorky:

Marcel Bodnár

Redaktoři:

Miroslav Cvrček

Michal Haltuf

Jan Holeček

Anna Kmet'ová

Pavlaína Máčalová

Martin Morovics

Pavel Nádvořník

Vladimír Štípek

Jiří Zábranský

a další...

Fotografie:

Tomáš Jakab

Jaroslav Šícha

Kresby:

Pavlaína Hrušťáková

Editor:

Jan Jaroš

Design a sazba:

Pavel Vodička

E-mail Economixu:

redakce@economix.cz

Vydává:

Titulka: **Děkan F5**

Jiří Schwarz

Foto: **Jaromír Šícha**

POVINNĚ nebo DOBROVOLNĚ?

(aneb Efektivita na VŠE II)

Jistě znáte ten hřejivý pocit, kdy jste právě vyšli ze dveří učitelského kabinetu a v rukou třímáte svůj index, v němž inkoustem dosud nezaschnutým skví se povzbudivé ZAPOČTENO a kantorův rozmáchlý podpis. Po čtvrtroce úmorného loptění se tomuto pocitu vyrovná jen málokterá z pozemských slastí.

Přidejte si ale k tomuto obrázku tu půlhodinovou frontu, kterou jste museli vystát, protože kantor přišel pozdě nebo fakt, že jste tu již podruhé, protože poslední konzultačky odpadly, o čemž jste se ovšem dozvěděli až na místě ze stručného vzkazu na dveřích. Možná pak zjistíte, že vybojovat si zápis do indexu je skoro těžší, než vybojovat samotný výsledek testu.

Ať už patříte k těm, kteří na indexy z tradice a nostalgie nedají dopustit, nebo k těm, kteří se diví, proč v době počítačů tento přežitek stále ještě existuje, mohlo by vás zajímat, zda některá z dalších fakult hodlá následovat příkladu 5. fakulty a chce povinné zápisy v indexu zrušit a nechat je na dobrovolné volbě studenta.

CO MYSLÍTE? ZRUŠILI BYSTE JE, NEBO NE?

„Indexy bych nerušil, je určitě dobře, když je výsledek předmětu/zkoušky na více místech a dá se to případně dohledat a porovnat. Taky je to tradice,“ myslí si František Kučera (student F4).

Studentka druhé fakulty má jiný názor: „Určitě je dobré mít nějaký doklad, ale tím obíháním se ztratí až neuvěřitelně moc času. Často jedu do školy jenom kvůli zápisu – asi nejsem tak ‘oprsklá’, abych chodila za učitelem, když se to hodí mě. Takže indexy jako takové nerušit, ale ty zápisy by se mohly nějak zdobrovolnit.“

Zeptal jsem se proto členů vedení tří fakult, jak se k tomuto problému staví.

„Osobně prosazují, aby se upravil studijní a zkušební řád tak, že tato povinnost odpadne. To znamená, že index by zůstal, ale jen jako doklad, který student může využít, pokud sám chce mít známku zapsanou. Zejména v případech ústní zkoušky je to vhodné, protože není vyloučeno, že učitel se může přepsat,“ říká děkan 1. fakulty Petr Dvořák.

„Nicméně v případě písemných zkoušek, kdy písemný doklad existuje, tak je zápis do

indexu naprostý přežitek. Je to naprosto zbytečné a kdybych mohl, tak bych tuto povinnost okamžitě zrušil. Nechci ale jít proti Studijnímu a zkušebnímu řádu, nicméně do jeho úpravy jednoznačně navrhuji zrušení této povinnosti,“ pokračuje děkan první fakulty.

K tomu do kdy by se této změny mohli studenti dočkat, Dvořák odpověděl: „Změnu řádu musí schvalovat školní senát. Musí na to být konsensus fakult, musí to vzít na vědomí MŠTV – tím se to všechno prodlužuje. Návrhy by se snad měly pro-

ných předmětů. Když indexy nebudou, tak toto vše odpadne,“ pokračuje.

Zamítavý postoj ke zrušení povinných indexů má i druhá fakulta. Proděkan pro pedagogickou činnost Jiří Zeman k tomu uvedl: „My jsme toto probírali na schůzi proděkanů někdy na jaře letošního roku. Názory na tuto věc jsou různé; naše fakulta se drží toho, že dokud nebude dostatečná technická podpora – to znamená nový počítačový systém pro studium – tak chceme zápisy do indexu. Až zavedeme elektronický index, jsme ochotni diskutovat o tom, že by to nebylo samozřejmé.“

Jaké důvody uvádí proděkan 2. fakulty pro zachování indexů? „Důvody jsou formální. Zákon do jisté doby vyžadoval naturální index, nová úprava z minulého roku jej již nevyžaduje. Druhá věc je, že to je stále zakotveno v našem studijním řádu. Pokud je to takto ve studijním řádu, tak já nemůžu být ten, kdo řekne, že rád neplatí.“

JAK TO CHODÍ JINDE?

„Indexy? Nic takového nemáme, to jsou praktiky minulého století, ne?“ podivil se mému dotazu Milan Kratina, student Právnické fakulty a Fakulty sociálních studií brněnské Masarykovy univerzity.

Právě MU vytvořila a úspěšně nasadila vlastní informační systém, který v roce 2005 získal

evropské ocenění za nejlepší univerzitní informační systém. Možnost zakoupit a upravit právě tento systém dle našich informací zkoumá v současné době vedení VŠE. MU byla také pravděpodobně první z univerzit, která na své půdě zcela zrušila papírové indexy.

„Odpadlo nám nahánění profesorů – prostě všechna data jsou na našem informačním systému a pravidelně se zálohují. Když potřebuješ své výsledky ukázat doma, tak Ti studijní vystaví ověřený přepis,“ popisuje Milan, jak to u nich chodí bez indexů.

Na námitky, zda se nebojí ztráty dat a nejspolehlivosti počítačových systémů mi Milan sdělil: „Moje Právnická fakulta MU se zřekla indexů jako jedna z posledních právě s podobnými argumenty. Za půl roku si všichni zvykli a po indexech si nestýskají ani zasloužilí profesori a docenti. Všem to usnadnilo práci.“

Je však pravda, že MU je v tomto ohledu na špičce a většina univerzit povinný zápis do indexu vyžaduje. Často však jsou ostatní vysoké školy benevolentnější – kompletní výsledky všech předmětů nepředstavují podmínku

jednat ještě v tomto semestru; potom by případné změny byly v platnosti od nového akademického roku. Ale je to věc, kterou vám slíbit nemohu, protože to není jen v mé kompetenci.“

Snadné to ovšem mít nebude. „Takovou změnu my zatím nepodpoříme,“ prozradil děkan 4. fakulty Jan Seger. „Čtvrtá fakulta zatím jednoznačně stojí za tím, aby se výsledky vašeho studia zapisovaly do indexu. První důvod je ten, že naši specialisté na ochranu dat z naší fakulty tvrdí, že nejméně ještě 4–5 let ty systémy nebudou dostatečně spolehlivé. Jestliže nebude zápis v indexu, může se teoreticky, ale i prakticky stát, že zmizí data o zkoušce a vzniknou obrovské problémy,“ vysvětluje děkan čtvrté fakulty svůj postoj.

„Druhý důvod je trochu tradiční a trochu praktický – setkal jsem se s tím, že v praxi chtějí vidět, jak jste studovali. Řada exáminátorů se při zkouškách dívá do indexu – například při zkoušce ze statistiky zjišťuje, jak jste měli výsledky z matematiky a ji-

pro zápis do dalšího semestru ani pro vydání studijního potvrzení na počátku semestru a indexy se kontrolují až na konci studia.

NEVADÍ INDEXY, ALE NEUKÁZNĚNÍ KANTOŘI

Studentům, jejichž názor jsem měl možnost vyslechnout, nevadí ani tak samotná existence papírového indexu jako zbytečné problémy, které jim se zápisem výsledků vznikají. A to zejména v důsledku nedodržování konzultačních hodin kantory nebo špatnému informování o změnách KH na webu.

„Zapisoval jsem kamarádce statistiku u Vrabce... Jedu kvůli tomu na Žižkov, abych se dozvěděl, že odjel na služební cestu. Nejvíce mě naštvalo, že jsem se ještě díval na webové stránky, jestli ty konzultační hodiny opravdu má a nic o tom, že tam nebude, tam napsáno nebylo. Dozvěděl jsem se to až z lístečku na dveřích kabinetu,“ popisuje svou neblahou zkušenost student 4. fakulty.

Honza z 1. fakulty má podobný zážitek: „Jednou jsem kvůli zápisu musel zavolat na mobil učitelí (měl ho na dveřích místo času konzultací) a dojet si pro zápis až na ministerstvo dopravy v domluvený čas (samozřejmě následující den). Takže mi celkově zápsání do indexu i s čekáním na původních konzultacích zabralo tři hodiny.“

„Čekala jsem přes hodinu před dveřmi s nápísem přijdu hned, abych pak zjistila, že dotyčný učitel popíjí ve vestibulu Rajské budovy víno s ostatními vyučujícími. Byla jsem celkem naštvaná, protože jsem druhý den měla zkoušku a dost jsem spěchala, protože jsem se potřebovala učit,“ napsala do diskuze k tomuto tématu jedna ze studentek VŠE.

„Jednou se mi stalo, že v čas KH tam nebyl. Občas je fronta, ale ta většinou jde rychle. Horší je, když zapisuje a přitom třeba zkouší BZ, to tam člověk pak trčí klidně 1–2 hodiny... Často mají ve zkouškovém každý týden jinak a člověk v tom může mít zmatek, pokud si to nehlídá,“ shrnuje zkušenosti se zápisem do indexu Tomáš ze 4. fakulty.

Jen studenti páté fakulty takovéto problémy příliš neřeší: „Já jsem ráda, že to na naší fakultě zrušili. Sice si většinu výsledků zapsat nechám i tak, ale když mi to holt nějak nevyjde se k vyučujícímu dostavit, tak ho aspoň nemusím nikde nahánět a nijak se to nezblázní,“ uzavírá Dana z 5. fakulty průřez studentskými názory.

Takhle to na té naší VŠE prostě chodí – možná vás toto všechno štve, možná to berejte jako únosnou cenu za onen slastný pocit, který snad každý z nás zažil, když dostal do indexu zaslouženou odměnu. V každém případě, ať už máte na indexy názor jakýkoli, doufám, že jsem vás novými zprávami alespoň trochu potěšil – a to i přesto, že postoje našeho vedení se za ten necelý akademický rok od zavedení „revolučních“ změn na F5 zase tolik nezměnily. □

Michal Haltuf

International Week

V polovině dubna uspořádali studenti z VŠE již druhý ročník mezinárodní kulturně vzdělávací studentské akce pod názvem International Week Prague (IW). Koncept IW je založen na spolupráci studentských organizací z celého světa, které připraví program pro kolegy z ostatních zemí a naopak se sami mohou účastnit IW pořádaných v zahraničí. Během jednoho týdne se tak studenti většinou ekonomických univerzit seznámí s kulturními specifiky jiných zemí, které se jim mohou hodit v budoucím profesním životě. Historie IW sahá minimálně 25 let do minulosti, ČR se však do této aktivity zapojila až teprve v loňském roce díky nadšení několika studentů VŠE.

I v druhém ročníku na všechny účastníky, kteří přijeli z dvanácti evropských i asijských zemí, čekal pestrý program. Během jednoho týdne si kromě pražských zámků prohlédli také Kutnou Horu. Velmi zajímavá byla také přednáška personálního ředitele společnosti Škoda Auto pana Martina Jahna. Nejoblíbenější částí pražského IW však byla již tradiční „international dinner“, která letos proběhla v malebné jihočeské krajině. Na ní účastníci připravili kulinářské speciality svých zemí, kromě nám dobře známých italských těstovin nechyběl ani pravý izraelský falafel,

vajíčka z čínského čaje a spousta dalších dobrot.

Letošní IW, který se uskutečnil zejména díky finanční podpoře agentury Czech-Tourism, je sice za námi, ale už teď se můžeme těšit na příští ročník. Každý student VŠE se do něj může zapojit nejen jako organizátor, což obnáší zejména přípravu programu a zajištění financování, ale také jako host, který na týden ubytuje zahraničního studenta. Více o pražském IW lze nalézt na internetových stránkách <http://iwprague.vse.cz>. □

Autor: Jan Holeček

Václav Klaus na VŠE

Ve středu 2. května 2007 v 16:00 hodin bude v Nové aule Vysoké školy ekonomické přednášet současný český prezident Václav Klaus na téma Ekonomie a globální oteplování. Přednáška je pro studenty volně přístupná a vzhledem k známému postojí pana prezidenta k dané problematice si jí určitě nenechte ujít. V případě, že se nebudete moci zúčastnit, přineseme v příštím (zářiovém) čísle Economixu podrobnou reportáž.

Zavedením evropských kreditů

Rozhovor s děkanem Národohospodářské fakulty

Chtěl jste být vždy ekonomem?

Ne, až do 3. ročníku gymnázia jsem byl přesvědčen, že se přihlásím na architekturu. V dětství jsem si rád hrál s Lego stavebnicemi a rád jsem maloval. Architektura mě hodně zajímala do okamžiku než jsem narazil na deskriptivní geometrii, která se pro mne stala řeholí a já jsem si uvědomil, že nechci být celý život řeholníkem. Moje maminka učila biologii a přála si, abych studoval medicínu a specializoval se na pediatrii. Otec byl filolog a historik a ten si přál, abych na filosofické fakultě studoval němčinu s angličtinou. Tatínkovo přání se mi moc plnit nechtělo, s mamčíným jsem koketoval až do pololetí maturitního ročníku. Tehdy jsem zjistil, dodnes nevím jak, že mám dobré předpoklady pro studium ekonomie. Protože jsem více tíhnul k teorii, zvolil jsem si obor Politická ekonomie na Národohospodářské fakultě VŠE.

Pamatujete si svou přijímací zkoušku na VŠE?

Přijímací zkoušky se skládaly písemně z matematiky a z ruštiny a z pohovoru o všeobecném přehledu, což byl soubor otázek ze středoškolského dějepisu, zeměpisu, občanské nauky a také snad branné výchovy.

Národohospodářská fakulta přešla pod Vaším vedením na přijímačky organizované specializovanou firmou SCIO, proč došlo ke změně?

Po listopadu 1989 jsem byl zvolen do prvního celoškolského senátu na VŠE a zúčastnil jsem se diskuse o změně přijímacího řízení, aby byly vyloučeny manipulace, jak k nim docházelo v komunistické diktatuře. Tehdy bylo rozhodnuto o zrušení pohovoru o tzv. všeobecném přehledu a zachování jen písemné části z matematiky a cizího jazyka, přičemž byla zavedena možnost volby z různých světových jazyků. Myslím, že v té době se přestaly žadatelům o studium na VŠE připočítávat k výsledku přijímacích zkoušek dodatečné body za počtem

spěch na střední škole, úspěchy na středoškolských olympiádách a za různé druhy společenské angažovanosti. Jsem přesvědčen, že změna, kterou jsme na VŠE provedli na počátku 90. let byla pozitivní. Tento stav se v době rychle postupující specializace v sofistikovaných oborech, mezi něž lze zařadit testování

vání lidských schopností a znalostí, byl už pro nás neudržitelný. Na testování renomovanou společností v tomto oboru jsme přešli proto, že tato je pro uchazeče o studium u nás spravedlivější, protože společnost Scio dokáže pomocí „vyrovnávacího“ koeficientu porovnávat odlišné varianty testu, které nikdy nemohou být z hlediska náročnosti zcela identické.

V čem jsou nové zkoušky ještě jiné?

Nová forma testování je pro uchazeče přátelštější, protože jim umožňuje absolvovat tři pokusy, z nichž jim započítáváme ten nejlepší. Navíc kvůli přijímací zkoušce nemusí cestovat až do Prahy, jelikož testování probíhá ve 13 městech ČR, v Bratislavě a snad už i v Košicích. Test studijních předpokladů společnosti Scio není snadnější než byly testy VŠE používané v minulosti na naší fakultě a umožní nám srovnání studijních předpokladů uchazečů o studium na Národohospodářské fakultě VŠE s uchazeči o studium v mnoha jiných humanitních, přírodovědných i technických oborech. Doposud jsme měli jen nepřímé srovnání odvozené z poměru mezi počtem

přijatých a zapsaných studentů, který se v posledních letech pro VŠE nevyvíjel příznivě. Stále větší počet přijatých studentů dával z roku na rok přednost studiu na jiné univerzitě než byla VŠE.

Minulý rok jste byl podruhé zvolen děkanem Národohospodářské fakulty. Jak byste zhodnotil své první funkční období?

První období bylo vyplněno mravenčí prací, jejíž pozitivní výsledky se ne vždy mohly v prvních třech letech plně projevit. Nejvíce bylo odpracováno na potřebných změnách profilu absolventa, na s ním logicky spojených změnách struktury fakulty – zaměření kateder, jejich velikosti a personálním obsazení. Mnohé změny byly viditelné bezprostředně – lepší klientský přístup ke studentům, omezová-

ni byrokratické zátěže a efektivnější administrativní fungování studijního oddělení a všech součástí fakulty, větší nabídka přednášek a seminářů v anglickém jazyce, větší počet hostujících profesorů ze zahraničí, ovšem také větší otevření fakulty renomovaným odborníkům z praxe.

Má ve volbách studentský hlas stejnou váhu jako hlas vyučujícího?

Na Národohospodářské fakultě má studentský hlas velkou váhu. Se studenty jsem v častém kontaktu. Uvědomuji si, že na rozdíl ode mne mi mladí kolegové stárou rychleji než já :-), proto jsme na fakultě zřídili funkce

studentského tajemníka, který se systematicky účastní kolegií děkana a má možnost bezprostředně vznášet připomínky studentů k chystaným opatřením na fakultě. Studentským tajemníkem je Pavel Pavlátka, který spolupracuje s volenými studentskými zástupci jak v akademickém senátu fakulty, tak i univerzity. Na jejich aktivní práci v konečném důsledku závisí váha studentských hlasů. Věřím, že práce a chování vedení Národohospodářské fakulty svědčí o respektu k potřebám a zájmům poctivých studentů.

Prý jste zrušili zápisové listy. Neporušujete tím předpisy školy?

Vůbec ne. V našem případě se nejedná o zrušení zápisového listu, pouze jsme na fakultě vůči nesplnění této povinnosti studentů benevolentní. Zápisové listy byly zavedeny v době, kdy informační systém a zapisování předmětů na VŠE byly nestabilní, v současnosti tomu tak není a zápisové listy se nám zdají být pro studenty i pro studijní oddělení nadbytečnou administrativní zátěží. Na mnohých univerzitách je nemají a vše hladce funguje. Dobře to funguje i u nás na Národohospodářské fakultě, kde nepostihujeme studenty za to, že si nevyzvednou zápisový list. Studenti, kteří si zápisový list chtějí vyzvednout, aby měli doklad o zapsání svých kurzů, si je kdykoli mohou na studijním oddělení vyzvednout. Obdobný přístup máme k zavedení elektronického indexu.

Do kdy rámcově uvažujete o zavedení elektronického indexu?

Máme za to, že na VŠE je elektronický index v podstatě zaveden. K tomu, abychom současného PSA mohli zcela ztožnit s elektronickým indexem, chybí snad jen evidence historie zápisů a pořizování uznatelných výpisů ze studijní databáze. Kdyby to bylo na mě, přešel bych na tzv. elektronický index okamžitě, jakmile se podaří vyřešit dva výše uvedené problé-

nevzrostla prestiž VŠE

Doc. Ing. Jiří Schwarzem, CSc.

my. Určitě to lze zvládnout v průběhu několika málo měsíců. Tak jako u všeho i zde najdeme odporce. Řešením je opět volba fakulty i studenta, zda věří spolehlivosti elektronického systému nebo věří sešitovému indexu – památníčku s názvy předmětů, známkami a podpisy examinatorů. Tento tradiční systém není zdaleka imunní proti podvodům či ztrátě archivovaných údajů. Na naší fakultě určitě budeme elektronickou evidenci považovat za základ a studentům – staromilcům umožníme nadále do sešitového památníčku sbírat malůvky od vyučujících;-).

Myslíte, že spor o ekonomii na škole už je u konce?

Jádro sporu určitě netkvělo v tom, která katedra učí studenty jaké fakulty. Paradoxně takto iracionálně byl spor „vyřešen“. Podstata sporu spočívala v tom, jakým způsobem může docent nebo profesor přednášet. Zda je suverénní a nezávislou osobností, která je schopná a ochotná si samostatně připravit vlastní přednášky, anebo je pouze „tlapačem“ někoho jiného a musí na každé přednášce v průměru sdělit studentům 60 až 70 pojmů, aby jich za celý semestr splnil 850, jak bylo obsaženo v povinných standardech jako součást akreditace ekonomie. S tím jsem nemohl souhlasit a postavil jsem se proti dodržování takto nesmyslně definovaných standardů ekonomie. To je jako kdyby Plzeňský Prazdroj dodával pípy a jimi mohl protéci pouze plzeňský Gambrinus nebo Prazdroj. Okamžitě by proti tomu jako vzbovému obchodu omezujícímu konkurenci zasáhl Antimonopolní úřad, což se v podobném, avšak ne tak vyhocročeném případě v minulosti stalo. Nad umělým omezováním konkurence na univerzitě a nad omezováním práva studenta na volbu přednášejícího se však pedagogové veřejně většinou nepohoršují, neboť konkurence na straně nabídky vzdělávacích služeb není pro ně příjemná. Tlak po rostoucí konkurenci by měl stále

silněji přicházet od studentů, v jejichž zájmu je, aby ten či onen předmět absolvovali u nějakého renomovaného profesora a pyšnili se tím ve svém profesním CV.

Jaké máte vztahy s třetí fakultou?

Velmi dobré, snad nemohou být v současnosti ani lepší. Na Podnikohospodářské fakultě jsme se v mnohém inspirovali, v přístupu ke studentům, v organizaci studia, například zavedením studijních kruhů a pevného rozvrhu pro prváky. Pan docent Kubálek v těchto oblastech odvedl dobrou práci.

Spor o ekonomii také souvisí s evropskými kredity. Co na ně říkáte?

Podstata sporu o ekonomii nesouvisela s tzv. evropskými

kredity. V souvislosti s jejich zavedením došlo k administrativnímu rozdělení výuky ekonomie na VŠE mezi katedrami ekonomie a mikroekonomie podle rozhodnutí děkanů fakult. Nebyl jsem příznivcem zavádění evropských kreditů na VŠE způsobem, jak se to dělo. Připadalo mi to unáhlené a formální, což se projevilo např. v přijetí nového způsobu relativního hodnocení studentů, který jsme po roce opět opustili a vrátili se k původnímu absolutnímu hodnocení. Samozřejmě, že relativní hodnocení považují za lepší, ale není možné jej zavádět pouhým „překlopením“ absolutního hodnocení, nýbrž může být za-

vedeno na základě podstatných změn ve způsobu výuky, testování a hodnocení studentů. Když se na VŠE prosadil názor o zavedení evropských kreditů, rozhodl jsem se jej na Národohospodářské fakultě neprodleně bez jakýchkoli dalších spekulací realizovat.

A Vaše hodnocení?

Zavedení evropských kreditů vedlo k obnovení diskuse o rozsahu a struktuře výuky na jednotlivých fakultách VŠE, což bylo nepochybně pozitivní. V důsledku toho se rozpadl tzv. společný základ, což byl soubor předmětů, který absolvovali studenti všech fakult VŠE podle jedné akreditace, tzn. ve stejném rozsahu se stejnou literaturou a typem zakončení. Poté se některé fakulty začaly uzavírat do sebe ve smyslu, že stále větší část výuky studentů vlastní fakulty zabezpečují katedry téže fakulty. Nevím zatím, zda-li tento proces nazvat pozitivním či naopak. Další vývoj nám určitě napoví. Určitě se však nedomnívám, že by zavedením evropských kreditů vzrostla prestiž VŠE. Ani však jimi neutrpěla. Věřme, že s jejich pomocí se nám podaří vytvořit příznivé motivační prostředí jak pro studenty, tak pro vyučující!

Na fakultě vznikla katedra institucionální ekonomie. Budou následovat katedry dalších ekonomických škol?

To není katedra „zasvěcená“ jedné ekonomické škole. To je katedra, jejíž členové ve svém

výkladu ekonomie respektují určující roli řádu a institucí pro ekonomický rozvoj. Katedra institucionální ekonomie mimořádně také existuje na FSV UK a na renomovaných západoevropských univerzitách.

Jaká ekonomická škola je vám blízká – k jaké se hlásíte?

Hlásím se k Národohospodářské fakultě Vysoké školy ekonomické;-).

Na škole existují dvě katedry práva, jedna na druhé fakultě a druhá nově na páté fakultě. Proč došlo k tomuto zdvojení?

UVědomujeme si, jak jsou pro ekonoma důležité právní souvislosti. Národohospodářská fakulta má společný doktorský program Law&Economics s americkým Cornellem, pařížskou École Polytechnique, Universitou Paula Cezanna v Aix en Provence a v Marseille a univerzitami v belgickém Ghentu, v německém Marburgu a v italském Turíně. Usilujeme o společný navazující magisterský program v témže oboru a dlouhodobě usilujeme o akreditaci navazujícího magisterského programu Ekonomie a právo. Překvapivě možná dříve se stane součástí mezinárodního programu než dostaneme akreditaci od Akreditační komise České republiky. Na Fakultě mezinárodních vztahů existuje katedra podnikového a evropského práva. Pro studenty Národohospodářské fakulty potřebujeme širší profil. Neméně významné pro naše studenty bude studium občanského, trestního a správního práva. Proto se prostě jmenuje katedra práva.

Uvažujete o zařazení výuky práva pro první ročníky?

Ano, Základy práva jsou součástí povinného fakultního základu pro studenty NF. Tento kurz bude obsahovat filosofii práva a pohled na právní problematiku z hlediska soukromého a veřejného práva. Rozšíření výuky práva na NF je spojen se změnou profilu absolventa. Oproti úzkým specializacím kládeme důraz na flexibilitu a na (Dokončení na str. 8)

Zavedením evropských kreditů nevzrostla prestiž VŠE

(Dokončení ze str. 7)

ekonomické myšlení. Nejkonkrétnější znalosti a dovednosti získá člověk v praxi.

Máte nějakou veselou příhodu z přednášek?

Nemám. Na přednáškách jsem zažil spoustu veselých okamžiků, ale snad žádný takový, který by natrvalo utkvěl v mé paměti.

Chystá se další kurz prezidenta?

Do prezidentských voleb s dalším kurzem Principů ekonomického myšlení pravděpodobně nebudeme moci počítat. K pravidelné výuce přistoupil pan prezident velmi odpovědně a ze třinácti seminářů osobně vedl jedenáct. Takové pracovní zatížení před volbou si bude moci pan prezident jen stěží dovolit, když nechce za sebe nechat suplovat.

Nemáte povinnou tělesnou výchovu, odevzdávání zápisových listů jsme zmiňovali, zavedli jste převádění kreditních poukázek mezi studenty. Jaké další novinky můžeme čekat příště?

Stále je co zlepšovat. Zvýšit disciplínu učitelů – aby přicházeli včas a byli dobře připravení – tím pádem budou i studenti motivováni docházet do výuky a nebudeme mít poloprázdné učebny. Chceme, aby studenti preferovali studium před praxí. Prioritou je zamezení podvodného jednání, např. stahování textů z internetu a jejich kopírování do seminárních, bakalářských či diplomových prací. Za to jsem již musel vyloučit několik studentů. Vyloučit studenta čtvrtého či pátého ročníku z důvodu opsání diplomové práce je smutným příběhem.

Jak se vám líbí ve třetím patře?

Velmi, ale zcela to poznáme až v létě. Prokletím přízemí bylo, že tam necirkuloval vzduch a nemohli jsme z bezpečnostních důvodů nechávat otevřená okna. Třetí patro je dobré v tom, že rádi chodíme ze schodů a do schodů, všichni vidí, že jsme tady a že se poměrně rychle pohybujeme. □ **Jan Holeček**

KONFERENCE O BUDOUCNOSTI EVROPSKÉ INTEGRACE ČR A SR

Internetový server EUportal pořádá celodenní konferenci „Česká a Slovenská republika – Budoucnost evropské integrace“, která se uskuteční 30. května 2007 v Rezidenci primátora hl. m. Prahy pod záštitou Jana Zahradila, poslance Evropského parlamentu. Na konferenci vystoupí špičkové české a slovenské osobnosti na téma Eura, Schengenského prostoru, imigrace a zahraniční politiky. Více informací a registrace na webu www.euserver.cz (od 6. 5. 2007).

INKUBÁTOR – PERSONALISTA

V středu 2. května 2007 se pod záštitou Katedry personalistiky FPH VŠE koná veřejná pozvánka na prezentaci výsledků projektu – výuková dílna: Inkubátor – personalista II v prostorách atria RB od 13:00 do 14:00 hodin. Následně setkání formou panelové diskuse mezi studenty a odborníky na téma „Nové cesty personalistů“ se uskuteční 11. a 12. května 2007 (v pátek 12:00–18:30 hod. a v sobotu 9:00–15:30 hod.) v prostorách atria RB a RB 101.

PRAŽSKÝ MAJÁLES

Na čtvrtek 3. května je vypsán rektorský a sportovní den, a to v souvislosti s další akcí, Pražským Majálem 2007. Letošní studentské oslavy se uskuteční během dvou dnů (1. a 2. května) v areálu pražského výstaviště IN-CHEBA. Hudební program je výběrem toho nejlepšího z české scény a bude doplněn exkluzivními zahraničními hosty. Z české špičky se v úterý 1. května představí Tata Bojs a na české hudební scéně zdomácněli slovenští No Name. Ve středu pak Kryštof, Čechomor nebo Mig 21. Zahraničí zastoupí němečtí Oomph!, britští Transglobal Underground, američtí Dog Eat Dog, švédští Clawfinger nebo italská Persiana Jones. Fanoušci hip-hopu si určitě přijdou na své, když ve středu uslyší PSH, Kontrafakt, H16 či WWW. Organizátoři nezapomněli i na fanoušky ska, punku a drum'n'bass. Vstupenka na úterý a středeční

Aktuality

program stojí 150 Kč v předprodeji, 199 Kč na místě. V ceně každé vstupenky je kupón na studentský volňásek do Palace Cinemas (1 kupon na 1 dvoudenní vstupenku). V prodeji jsou také zvýhodněné vstupenky na oba dva dny – dvoudenní vstupenka na Pražský Majáles stojí 250 Kč v předprodeji. Kompletní program a další informace o doprovodných akcích se dozvíte na praha.majales.cz.

REKTORSKÝ SPORTOVNÍ DEN

Na čtvrtek 3. května vyhlásil rektor VŠE, prof. Hindls, rektorský a sportovní den. Pro studenty to znamená hlavně volno v nabitém programu před zkouškami, ale i mnoho sportovních aktivit, které proběhnou v organizaci jednotlivých fakult. Dále je nutno dát si pozor na to, že knihovna i počítačové učebny budou v tento den uzavřeny, a rovněž odpadají všechny konzultační hodiny kantorů. Tento rektorský den byl vyhlášen v souvislosti s Pražským majálem, nad kterým rektor a VŠE převzali záštitu. Více o majálesu se dočtete taky v rubrice Aktuality.

INFOSCHŮZKY BUDDY SYSTÉMU OHLEDNĚ „BUDDIES“

Infoschůzky budou probíhat ve středu 2. května, čtvrtek 10. května a v pondělí 14. května vždy od 19:45 hodin v posluchárně D v Nové budově. Registrace zájemců o buddyho probíhá online na adrese <http://buddy.vse.cz/db-new> od 11. června do 15. července 2007 (na pořadí registrovaných nezáleží). Podrobnosti o registraci i podmínkách účasti v Buddy Systemu a povinnostech buddyho jsou k nalezení na stránkách <http://buddy.vse.cz>. Splněním svých povinností vůči zahraničnímu studentovi získává student 10 bodů do výběrového řízení na studium v zahraničí.

VĚDA A BUDOUCNOST EVROPY

Projekt Česká hlava organizuje konferenci na téma věda a budoucnost Evropy, která se koná dne 17. května 2007 v prostorách Rajské budovy VŠE v Praze. Na

dopolední části (aula RB), které zahájí předseda vlády ČR pan Mirek Topolánek, vystoupí mimo jiné prof. Sir Herold W. Kroto, nositel Nobelovy ceny za chemii a prof. Pierre-Gilles de Gennes, nositel Nobelovy ceny za fyziku. Pro účast je nutná registrace, kterou spolu s dalšími informacemi naleznete na <http://akce.vse.cz/>.

MIMOSEMESTRÁLNÍ KURZY

Katedra marketingu FPH vypisuje mimosemestrální kurz Ekonomika a marketing médií – 3MG624, který bude vyučován v německém jazyce s hostujícím profesorem Dr. Kai Schillingem v době od 16. května do 12. června 2007. Více informací v systému PES.

Katedra obchodního podnikání a komerčních komunikací FMV vypisuje mimosemestrální kurz Interkulturní komunikace pro manažery – 2OP-448, který bude vyučován v anglickém jazyce s hostujícím prof. Ing. Michalem Gärtnerem, BA v době od 23. do 25. května 2007. Více informací v systému PES.

KONFERENCE „KONCEPCE A PRAXE ŘÍZENÍ VÝKONNOSTI“

Katedra manažerského účetnictví pořádá v Nové aule VŠE ve dnech 20. 9. 2007 (9:00–17:30 hod.) a 21. 9. 2007 (9:00–12:30 hod.) mezinárodní konferenci „Koncepte a praxe řízení výkonnosti“. Konference proběhne pod záštitou rektora Richarda Hindlse a zúčastní se jí Rita Niedermayr-Kruse z Österreichische Controller Institut Sien, pan Bernard Marr z Centre of Business Performance at Cranfield School of Management, Ivan Vondra – ředitel úseku Controlling a plán České spořitelny, Gery Wurmser – ředitel divize účetnictví a financí TPCA Česká republika, Tomáš Chrenek – předseda dozorčí rady a rozhodující vlastník Třineckých železáren, prof. Zdeněk Souček, doc. Jan Pour (VŠE), ale také zástupci společností Siemens, Adastra, České aerolinie a Zentiva.

Studenti se mohou zdarma zúčastnit odborného programu konference. Je však nutná registrace (Ing. Matyáš, omatyas@vse.cz).

□ **Martin Moravics**

Druhý nejhorší image českých podnikatelů ve světě

Úspěšní čeští podnikatelé se ve společnosti neteší značné oblibě, uvádí jak mezinárodní výzkum *Global Entrepreneurship Monitor* tak i národní zpráva *Podnikatelská aktivita v ČR za rok 2006*. Tisková konference, organizovaná na půdě VŠE Praha, prezentovala výsledky mezinárodního výzkumu GEM 2006, který porovnával podnikatelskou aktivitu ve 42 zemích světa. Výsledky byly dobré i špatné. Na jedné straně se u nás podnikatelské aktivitě v porovnání s jinými evropskými zeměmi poměrně daří, na straně druhé však image českých podnikatelů je ze všech zkoumaných zemí druhá nejhorší.

Znamka 2.75 (1-špatné, 5-dobré), která znamenala pro ČR předposlední místo těsně před Uruguayí, byla výsledkem průzkumu mezi experty na podnikání v 37 zemích v rámci projektu GEM 2006. Na prvních třech příčkách se umístili USA, Irsko a Indie. Co se týče podnikatelské aktivity, která měla v průzkumu GEM 2006 různé variace se ČR umísťovala vždy kolem prostředních příček. Ukazatel v kterém ČR obstála v porovnání s evropskými zeměmi, tedy nová podnikatelská aktivita (TEA), měl hodnotu 7,85 %, což znamenalo 20. místo v řebříčku. Pro upřesnění, v míře celkové podnikatelské aktivity se ČR nachází na 25. místě ze vzpomínaných 42 zemí, čemuž odpovídá 12,21 % (maxima bylo dosaženo v Peru 50%).

Necelých 8 % dospělé populace v ČR se podle výzkumu zapojuje do nových podnikatelských aktivit v Praze. V české populaci, v porovnání s ostatními zeměmi, panuje nízké přesvědčení o vlastních dovednostech, znalostech a zkušenostech potřebných pro zahájení podnikání. Následně poměrně velké množství českých podnikatelů (nejvyšší číslo ze všech účastníků 4 %) podnikání přerušilo nebo ukončilo. Podnikatelská aktivita je taky zajímavá pro její strukturu, tedy relativně velké procento podnikání v technologicky náročném sektoru a také její orientaci na export. Češi se podle názoru odborníků vyznačují schopností improvizace a dobrým

technickým vzděláním, přičemž mladí navíc disponují důležitými jazykovými znalostmi a dovednostmi v oblasti IT. Co naopak chybí jsou prodejní dovednosti, znalosti marketingu, zkušenosti se sháněním finančních zdrojů pro firmu a rozvojem rychle rostoucí firmy. Tato kritika otevřela diskusi účastníků tiskové konference - rektora VŠE Richarda Hindlse, Martina Lukeše a Martiny Jakl z oddělení PR VŠE a Václava Poláka, který zastupoval Ministerstvo průmyslu a obchodu. Profesor Hindls připomenul nutnost implementace dovedností během studia, avšak zdůraznil, že by to mělo být v přiměřené míře a včas, až poté když si studenti osvojí potřebné teoretické znalosti. Ostatní účastníci dodali, že právě proces rozvoje dovedností a uplatnění znalostí v praxi by měl začínat již na základních školách například zapojením podnikatelů do výuky. Správa na závěr kladně hodnotí otevřenost české ekonomiky. □

Text: Martin Morovics

Jak je to s dislokací kanceláří na VŠE?

Vysoká škola ekonomická prochází průběžně různými změnami. Některé fakulty méně a některé více. Existují však jisté organizační změny, které dopadají na všechny fakulty. Jedna z nich je umístění jednotlivých fakult v budovách VŠE, rozdělení místností a kanceláří a také vytvoření nových prostorů pro odpočinek studentů a jejich aktivity.

S ukončenou výstavbou Rajske budovy v roce 2005 začínají přesuny a stěhování fakult, které skončily až v zimním semestru 2006. Zajímalo nás, jak se nyní fakulty zpětně dívají na stěhování a zda-li si polepšily nebo pohoršily. Prorektor Jindřich Soukup řekl: „Osobně jsem u dislokací v té době nebyl, ale podle objektivních čísel, každá fakulta dostala více prostoru.“ (pozn. redakce: Dislokaci fakult měl na starost pan Zbyněk Revenda).

Tehdejší předseda dislokační komise pan Zbyněk Revenda přiblížil průběh dislokací: „Dislokační komise vypracovala návrh dislokací velmi rychle. Přesto to, co bylo nakonec schváleno, nebylo úplně naplněno. Příkladem je kvestorát, který měl být celý v přízemí Nové budovy, aby byl lehce dostupný všem, ale vybraní pracovníci sedí v pátém patře Rajske budovy.“ Při otázce, jestli je spokojen s novými prostory na škole odpověděl: „Přibyla nová místa, ale musíme brát v potaz, že

jsme také hodně míst ztratili.“ Měl na mysli kanceláře na ulici Štěpánská a Černá, kde např. fakulta financí a účetnictví měla katedru, ale tyto kanceláře byly zrušeny ve prospěch Rajske budovy. Proto nejsme bohatší až o tolik míst, kolik se zdá.

Děkan fakulty financí a účetnictví, docent Petr Dvořák, řekl: „Vždy se najde někdo, kdo bude chtít více prostoru a není úplně spokojen s rozhodnutím. Každopádně myslím, že naše fakulta je na tom dobře a jsme spokojeni.“

Děkanka Fakulty mezinárodních vztahů docentka Dana Zadražilová jako jediná z děkanů vyjádřila určitou nespokojenost, jelikož by pro svou fakultu potřebovala více místa. Navíc od rozhodnutí dislokační komise se údajně hodně věcí změnilo. Na otázku, co by změnila ještě na prostorách ve škole, odpověděla: „Navrhla bych zbourání příček v malých studovněch ve Staré budově. Studenti by se tak netěsnili a výuka by byla pro všechny mnohem pohodlnější.“

Děkan podnikohospodářské fakulty, docent Jaromír Veber, byl samozřejmě spokojený s umístěním své fakulty do Rajske budovy. Oproti kancelářím v Nové budově chybí ve zdejších kancelářích umyvadla, ale

(Dokončení na str. 10)

jinak vidí přínos v image budovy. V případě návštěvy ze zahraniční působí škola mnohem reprezentativněji. Vystane otázka, proč sedí ve většině místností jeden člověk? Nedá se prostor využít lépe? Příčin vyjmenoval docent Veber více: „V současné době vzniká na F3 nová katedra a budou se nabírat noví lidé. Dále je potřeba se podívat dovnitř kanceláří, kde doopravdy není moc místa.“

Děkan fakulty statistiky a informatiky docent Jan Seger je vcelku rád, jak to dopadlo. Podotkl: „Zůstali jsme ve čtvrtém patře a navíc nám přibýlo dalších osm kanceláří ve třetím patře.“ Vidí i velká pozitiva v Nové budově, kde se oproti Rajske budově stále co děje. Zmínil také mírné nevyužití místa v Rajske budově: „Neskutečně mnoho dveří a skoro v každých sedí jen jeden člověk.“

Děkan Národohospodářské fakulty, docent Jiří Schwarz, vyjádřil spokojenost. Původně sice NF žádala o Rajskou budovu, ale dostala ji FPH. Každopádně v místech si nepohoršili.

Dislokace sice neproběhla zcela podle představ jednotlivých fakult, avšak z rozhodnutí s děkany vyplývá, že jsou s ní v podstatě všichni spokojeni. V rámci dislokace se rovněž zlepšily pracovní podmínky zaměstnanců školy a vyučujících, jelikož mnohé prostory prošly při té příležitosti rekonstrukcí a byly materiálně dovybaveny.

UMÍSTĚNÍ STUDENTSKÝCH ORGANIZACÍ A „SPORY“ KOLEM

Vedení školy se snaží v rámci dislokace najít i prostor pro zlepšení podmínek pro studenty a vytvoření nových odpočinkových zón podobných té, která vznikla v prvním patře SB. Jelikož se tato zóna osvědčila, plánuje podobnou zónu vytvořit i ve druhém patře SB. V těchto prostorách však sídlí studentské organizace. Pro všechny dosud zde sídlící škola našla jiné prostory na Žižkově. Jedinou studentskou organizací, které škola nabídla náhradní prostory na kolejích na Jarově, je Studentský list.

K přestěhování studentských organizací se nám vyjádřil profesor Jindřich Soukup, prorektor pro rozvoj a finance: „Studentské organizace se nebudou stěhovat daleko. Skoro všechny dostanou pracovní místnosti ve čtvrtém patře ve Staré budově,“ řekl. „Jediná studentská organizace se bude stěhovat trochu dále a tou je Studentský list. Měli by se přemístit na Jarov. Rozhodnutí nebylo ukvapené a má svůj důvod. Když si vezmeme všechny organizace, tak ke všem chodí studenti a potřebují je lehce najít. Studentský list se však sám potřebuje přesunout za studenty. Na Jarově budou mít klid na svoji práci, rychlé připojení k internetu a zázemí.“

Studentský list na toto rozhodnutí školy zareagoval poněkud nešťastně a snažil se toto rozhodnutí změnit peticí, kterou navíc kvůli hrubé faktické chybě, kdy si neověřil

svá tvrzení, musel v jejím průběhu měnit. Došlo k tomu až na základě upozornění prorektora Soukupa na nepravdivá tvrzení v jejím textu, čímž Studentský list dost zahazoval se svou důvěryhodností. V petici totiž poukázali nejen na vlastní přestěhování na Jarov, ale do problému zapojili i organizace Oikos a AISEC, kterých se přestěhování ze Žižkova ve skutečnosti vůbec netýkalo. Petice tak skončila fiaskem.

Šéfredaktor Studentského listu Michal Procházka se nám, bohužel, k tomu v podstatě odmítl vyjádřit s tím, že jeho názor na věc je všeobecně znám. V diskusi na jejich webových stránkách Procházka napsal, že chápe argument prorektora Soukupa, kdy časopis komunikuje jinými prostředky jako např. webovými stránkami, ale „... na našem webu je to, co je v tištěném vydání, veškerá činnost směřuje právě k vydání papíru. A na to se potřebujeme scházet...“.

Studentský list však nakonec celou kauzu vyřešil po svém a pronajal si prostory v budově spotřebních družstev vedle školy.

O vyjádření jsme rovněž požádali vydavatele magazínu Economix, předsedu studentského sdružení EKONOM Martina Steinaera: „Vedení školy jsme pro potřeby redakce magazínu Economix žádali o přidělení kanceláře na Žižkově, protože je to neoperativnější místo pro její činnost. Nakonec nám škola sice přidělila kancelář na Jarově, ale tým magazínu je za to vděčný. Doposud jsme totiž vše dělali tzv. „na koleni“ a scházeli se různě po škole, což nám působilo značné problémy. Pro naše aktivity je dobrá spolupráce se školou klíčová a jsem skutečně rád, že nám takto vyšli vstříc. Jedinou vadou snad byla jen délka vyřízení této žádosti, kterou jsme podali před více než rokem. Ale chápu, že to vzhledem k časově náročné dislokaci všech fakult a personálním změnám prostě dříve nešlo. Naštěstí také nedošlo k realizaci poněkud kuriózního návrhu bývalé studentské tajemnice Barbory Kunstové, která údajně navrhovala společnou kancelář pro Studentský list a Economix.“

Starost o studenty mají také děkani jednotlivých fakult. Děkan Seger a děkanka Zdražilová poukázali na důležitost studentských organizací a jejich zázemí na škole. Docent Dvořák neopomenul, že některé části fakulty financí a účetnictví se musely stěhovat na Jižní město. Děkani ostatních fakult nepovažují odsun patnáct minut od školy za tragédii, pokud působnost na Žižkově není nezbytně nutná. Lze se s tím vypořádat a není to vyhození, nýbrž nabídnutá místnost o pár minut dále.

Dislokace by tedy rozhodnutím o umístění studentských organizací snad již měla být definitivně dokončena.

ROZMÍSTĚNÍ JEDNOTLIVÝCH FAKULT

Fakulta financí a účetnictví zůstala v prvním patře Nové budovy. Rozsáhlá fakulta mezinárodních vztahů obsadila druhé patro

a část patra třetího v Nové budově. Fakulta podnikohospodářská se kompletně přestěhovala do Rajske budovy. Jak již potvrdil děkan fakulty statistiky a informatiky docent Seger, zůstali ve čtvrtém patře a ještě jim přibýlo osm kanceláří ve třetím patře Nové budovy. Kromě fakulty podnikohospodářské se ještě celá přesunula národohospodářská fakulta, a to z přízemí do třetího patra Nové budovy. V přízemí jí však zůstaly ještě dvě kanceláře. Rektorát má prostory v prvním patře Nové budovy nalevo a kvestorát je umístěn v pátém patře Rajske budovy a některé kanceláře kvestorátu zůstaly na plánovaném přízemí. Administrativa a některá studijní oddělení jsou přesunuta do přízemí Nové budovy.

UMÍSTĚNÍ STUDENTSKÝCH ORGANIZACÍ

Ve Staré budově zůstanou kanceláře AE-GEE - Evropské fórum studentů (401sb), AIESEC (402 a 404sb), Buddy systém (305sb), OIKOS Praha (401sb) a Centrum pro finance a trhy (403sb, které ještě dle dislokační komise dostalo místnost na Jarově č. 2.09). Sdružení Weberka, vydávající Studentský list, odmítla místnost na Jarově a pronajali si prostory v budově spotřebních družstev. Filmový klub má zamluvenou aulu na promítání filmů každé úterý.

Na škole působí i další organizace využívající školní prostory jednorázově nebo také mají stálou kancelář, ale jsou bez smlouvy se školou. Mezi ně lze zařadit již zmíněné studentské sdružení EKONOM vydávající magazín Economix a pořádající Ekofóra s významnými osobnostmi, které nově dostalo pro svou redakci místnost na Jarově (č. 2.08). Dále Ekonomický klub mladých konzervativců a Asociace pro mezinárodní otázky mají jednorázově nepravidelně semináře. Pravidelné schůzky v daný den ve Staré budově mají Klub deskových her (úterý 226sb) a Šachový klub (středa 111sb). Nesmíme zapomenout ani na Fotoklub Winstony blesky, který má nepravidelně přednášky a vernisáže fotografií. Pro úplnost ještě uvádíme Občanské sdružení Kiwanis Club, jenž o žádné prostory zatím nežádal a Občanské sdružení S bojkou v zádech mající klubovnu na Rooseveltově koleji.

ZAJÍMAVOST NA ZÁVĚR

V přízemí Nové budovy na konci chodby vlevo od šaten je umístěn služební byt 2+1 s koupelnou a terasou mezi tímto křídlem NB a Novou aulou. Tento byt je však údajně využíván starší dvojicí, která nemá se školou absolutně nic společného! Bohužel, toto je údajně ještě dědictví školy z dob komunismu a z právních důvodů s tím zřejmě moc dělat nejde. Prorektor Jindřich Soukup tuto zprávu potvrdil a doplnil: „Původně zde bylo více bytů, loni ještě dva, ale s pomocí děkana národohospodářské fakulty, pana Schwarze, byl jeden zrušen.“ □

Text: Pavlína Máčalová

Reforma. Zakleté slovo, které se u nás v posledních letech používá neustále. Téměř všichni říkají, že reformy jsou nutné. Zajímavé ale je, co se pod tento pojem dá všechno schovat. Na jedné straně reformou může být radikální změna daňového systému představovaná jednou sazbou na všechno, zrušením všech výjimek a výrazným poklesem daňové zátěže. Na druhé straně někdo za reformu vydává změnu jedné či dvou daňových sazeb, přesunutí zboží a služeb z jedné sazby DPH do druhé atd. No a někde mezi tím vykukuje současný vládní návrh. S čím ho máme porovnat? S dosavadním stavem? Se změnami, které prováděla minulá vláda? Anebo s předvolebními plány ODS?

Každý článek, každá debata, každý návrh daňových změn začíná stejně - dlouhým přehledem dosavadního vývoje veřejných financí. Problém s mandatorními výdaji, u kterých se předpokládá, že již v roce 2009 budou vyšší než celkové příjmy státního rozpočtu, dlouhodobě deficitní hospodaření státu, rostoucí dluh, používání privatizačních příjmů na optické snížení růstu dluhu, chronicky deficitní zdravotnictví, hrozičí kolaps důchodového systému atd. atd.

PROČ KONAT? PROČ NEKONAT?

Existují v zásadě dva důvody, proč něco dělat. Jeden je pragmatický, druhý ideový. Pragmatickým důvodem je právě onen vývoj veřejných financí. Každý člověk chápe, že je problém, když příjmy rostou pomaleji než výdaje. Tragédií je ovšem to, že tento problém má více možných řešení. Mají se zvýšit příjmy (daně) nebo snížit výdaje (sociální dávky)? Typický volič nerozumí ekonomickým souvislostem a tak volí podle toho, co je pro něj výhodné na první pohled. A protože žádná strana nakonec nechce přijít o voliče, nezmění se obvykle nic, pokud už opravdu není nejhůř.

Druhý, ideový důvod může,

v případě pravicové vlády, znamenat obecné snižování úloh státu v ekonomice. Podle pravicových politiků by stát měl ekonomiku ovlivňovat co nejméně. Měl by se soustředit na roli rozhodčího a nikoliv hráče. Z tohoto pohledu by se jak daně, tak dávky měly snižovat. Ale i pravicové strany jsou voleny voliči, a tak to se snižováním role státu v ekonomice nebývá nijak horké ani za vlády pravice.

MÁ TO HÁČEK

Volební program naší největší pravicové strany obsahoval návrh rovné daně. Rovná daň, a s ní související změny, měla být průsečíkem onoho pragmatického a ideového důvodu ke změně. V České republice máme unikátní možnost pozorovat výsledky poměrně radikálních změn na Slovensku. Unikátní je to z čes-

kusi jako spíš o věčnou diskusi. A tak zatímco my diskutujeme, Slovinci rovnou daň zavedli.

JAK VLASTIMIL TLUSTÝ O REFORMU PŘÍŠEL

Nejnovější diskusi rozpoutal poslanec Tlustý v reakci na vládní návrh reformy veřejných financí. Ten tvrdí, že to, co vláda představila, je pouhá maketa reformy a že nese jen 10% volebního programu ODS, což pro něj není kompromis. Mnozí to odmítají s tím, že je zhrzený ze ztráty ministerského postu.

Nevím, kde a jak najít hranici mezi reformou a její maketou, ale rozhodně je zajímavé srovnat současný návrh změn s tím, co měla ODS v programu před volbami a co prosazoval právě exministr Tlustý. Mohlo by se zdát, že se ODS překvapivě podařilo prosadit to hlavní, a to patnáctiprocent-

teré 5% daňové výjimky. A co hůř, různých výjimek při výpočtu daně zůstane více než 200! A právě zde bychom měli hledat podstatu rozdílu mezi původním a současným návrhem. Český daňový systém se totiž příliš nezjednoduší. Samostatnou kapitolou je překvapivý tah se sazbami DPH, kdy horní základní sazba zůstane zachována a snížená sazba se zvýší z 5% na 9%. Nedojde tak ani ke sjednocení ani k významnému nárůstu příjmu z této daně. Kdyby se sazby sjednotily na původně zamýšlených 15%, výsledek pro státní kasu by byl přibližně stejný a lidem by vyšší zvýšení 5% sazby kompenzovalo snížení 19% sazby, kam patří většina výrobků a služeb. Navíc bychom měli další jednoduchou daň na úrovni 15%.

Podstatou původního návrhu bylo zjednodušení daní, rušení mnohdy absurdních výjimek, které umožňovaly vyhnout se placení daní především těm bohatším, a snižování daní, případně jejich rušení. To vše mělo ušetřit náklady na výběr daní. Symbolem se stalo číslo 15. 15% měla být jediná sazba daně. Z původních představ však zůstal jen tento symbol. Podstata změn je jiná, v tom má Vlastimil Tlustý pravdu.

PRO NEBO PROTI?

Při rozhodování o tom, zda hlasovat pro či proti vládnímu návrhu, je třeba srovnávat se stávajícím stavem. 15% sazba je krok správným směrem, a to především proto, že konečně čeští zaměstnanci uvidí, kolik je doopravdy stojí zdravotnictví zdarma a sociální zabezpečení. Dopad na finanční situaci domácností není velký. DPH zásadně situaci nemění a DPPO se sníží v prvním kroku alespoň na 22%. Navíc dochází k likvidaci některých divokých předvolebních dárků a tím snížení tempa zadlužování. Daňové výjimky vládní návrh neřeší, ale alespoň jejich počet nezvyšuje. Navrhovaná reforma rozhodně nenadchne, ale je lepší než nic. Snad je to důvod pro ni hlasovat.

Na radikální reformu podobnou té slovenské je u nás situace zřejmě ještě příliš dobrá a problémy příliš daleko (alespoň jedno volební období), a tak jsme o reformy příliš. Zatím. □

Autor: Miroslav Cvrček

Jak ekonomové přicházejí o reformy

kého pohledu nejen proto, že jsme se Slovenskem ještě před 15 lety tvořili federaci, ale hlavně proto, že návrh rovné daně se u nás objevil již před volbami v roce 2002. Hovořilo se o ní u nás mnohem dříve než na Slovensku. Přesto, zatímco dnes u našich východních sousedů sklízí plody zavedení rovné daně, u nás se o ní stále jen debatuje a návrhy na její zavedení jsou značně odlišné od její původně zamýšlené podoby.

Vysvětlení tohoto faktu najdeme překvapivě u bývalého dlouholetého ministra práce a sociálních věcí Zdeňka Škromacha. Nevzpomenou si sice na jedinou věc, kterou navrhnul a prosadil, ale moc dobře si vzpomínám, že ke každému problému řekl, že je třeba zahájit „věčnou diskusi“. Má to ale háček. Háček nad písmenem „C“. V českém podání se totiž nejedná ani tak o věčnou dis-

ku rovnou daň. Ovšem 15% platí jen v případě daně z příjmu fyzických osob. Navíc se tato sazba váže k tzv. superhrubé mzdě, do které se oproti dnešku má započítávat i sociální a zdravotní pojištění odváděné dosud (naoko) zaměstnavatelem. Patnáctka se tak stává jednadvacítkou. Daně mají ale ještě jeden významný parametr, a tím je nezdanitelná položka. Vyšší nezdanitelná položka má význam především pro nízkopříjmové skupiny, a tak i když jim vzroste daňová sazba, neznamená to, že budou platit vyšší daně. Řekněme tedy, že v otázce způsobu zdanění příjmu fyzických osob plní ODS své sliby. Dále tu ovšem máme právnické osoby. Tam má dojít k postupnému snižování až na 19% do konce volebního období. Spolu s odsunutím snížení DPPO dochází i k odsunu rušení některých daní, např. z pozemků či dividend. Navíc zůstávají ně-

PCPE 2007

Předposlední dubnový víkend byl ve znamení již třetího ročníku Pražské konference o politické ekonomii. Na mezinárodní konferenci, kterou pořádala Národohospodářská fakulta, přijala pozvání řada významných liberálních ekonomů z univerzit více než deseti zemí.

Konferenci zahájil prezident PCPE docent Josef Šíma. V pátek byly na programu dvě pamětní přednášky pojmenované po ekonomech spjatých s Prahou. První z nich, věnovanou Františku Čuhelovi, přednesl americký profesor Richard Ebeling, prezident Foundation for Economic Education. Druhou, věnovanou Friedrichu Wieserovi, profesor Boudevijn Bouckaert z Univerzity v belgickém Gentu.

Konference byla setkáním stoupenců a příznivců Rakouské ekonomické školy. Diskutoval se vztah ekonomie a práva, ekonomie a životního prostředí, problémy politických zásahů do ekonomiky, ekonomické reformy a další. □ **Miroslav Cvrček**

Cena Telefonica O2 za nejlepší práce na telekomunikační téma

V pátek 20. dubna v podvečer byly v rámci konference Prague Conference on Political Economy 2007 pořádané na VŠE předány, mimo jiné, i ceny společnosti Telefonica O2 za nejlepší studentské práce na telekomunikační téma.

Tuto soutěž uspořádalo studentské sdružení EKONOM ve spolupráci s katedrou Hospodářské a sociální politiky Národohospodářské fakulty. Oceněnými studenty jsou Renáta Sekaninová za práci „Liberalizace telekomunikací v ČR“ (odměna: 15.000 Kč), Ondřej Horák za práci „Dopady poskytování internetového připojení MČ Praha 5 a jeho efektivita“ (odměna: 10.000 Kč), Irena Kopečná za práci „Analýzy relevantních trhů elektronických komunikací“ (odměna:

10.000 Kč) a Jan Řídký za práci „Internet zdarma“ (odměna: 5.000 Kč).

Ceny předali předseda sdružení EKONOM Martin Steiner a zástupci Telefonica O2, pánové Ing. Jan Císař a Ing. Miloš Koděra. Vzhledem ke kvalitě soutěžících prací se všechny strany již dohodly na pokračování této soutěže i v dalším semestru. Podmínky soutěže budou vyhlášeny v některém z dalších čísel magazínu Economix. □

Text: MaSt

V rámci předmětu Hospodářská politika přednášejí významné osobnosti

Katedra hospodářské a sociální politiky Národohospodářské fakulty opět připravila pro své studenty několik milých překvapení. V rámci předmětu Hospodářská politika (5HP300) se na výuce podílí významné osobnosti z oblasti ekonomie. Část o Evropské unii pravidelně přednáší odborník na integrační problematiku prof. Luděk Urban.

Druhou část kurzu měly na starosti další dvě osobnosti. Prvním byl guvernér ČNB Ing. Zdeněk Tůma. Naši školu navštívil 28. března a pohovořil o významu centrální banky i o postupu České národní banky v posledních letech. Dalším byl profesor z USA a prezident Nadace pro ekonomické vzdělávání Richard Ebeling, který velice poutavým způsobem přednášel o ekonomických principech. Za základ své přednášky si vzal knihu Human Action autora Ludwiga von Misesa. Kvůli špatnému počasí nad USA začaly přednášky prof. Ebelinga o dva dny později. Místo jedné přednášky denně byly i tři, což bylo náročnější, ale zážitek byl tím intenzivnější. Každý večer profesor Ebeling sklídl bouřlivý potlesk. Svou návštěvu na VŠE zakončil přednáškou v rámci konference PCPE, jejímž prezidentem je docent Josef Šíma.

Národohospodářská fakulta zprostředkovává zajímavé příležitosti a snaží se tak otevírat svým studentům nové obzory. Pro studenty byla tato forma výuky velmi poutavá. Jistě se mnozí seznámili se zajímavými a mnohdy překvapujícími skutečnostmi. Doufáme, že tato snaha nezůstane ojedinelou a stane se příkladem i pro ostatní katedry napříč celou školou. □

Autor: Vladimír Štípek

Debatní klub VŠE

Diskutujete rádi s kamarády o čemkoli? Zajímáte se o dění okolo Vás? Chcete si vylepšit své komunikační a přesvědčovací schopnosti? Chcete v anonymním prostředí VŠE poznat nové přátele? Potom možná právě pro vás bude dobrou zprávou, že počátkem dubna zahájil svou činnost Debatní klub VŠE. Schází se pravidelně jednou týdně a účastníci si mohou vyzkoušet, jaké to je, debatovat před publikem o zajímavých aktuálních otázkách, které se řeší kolem vás v médiích. Debaty mají pevná pravidla formátu Britské parlamentní debaty.

(ukázkové) debatě a i na další setkání chodí pravidelně kolem 25 lidí. Výhodou pro účastníky je také to, že DK VŠE od začátku spolupracuje se zkušenými debatéry z Debatního klubu při UK, který vyhrál několik soutěží a jehož členové připravili pro zájemce ukázkovou debatu a chodí debaty pravidelně soudcovat. Mezi zkušené debatéry DK UK a jinak též studenty VŠE patří například Braňo Fecko či Matěj Pilát.

A JAKÉ JSOU NÁZORY SAMOTNÝCH DISKUTUJÍCÍCH?

„Jedním z hlavních důvodů, proč jsem šel studovat právě na VŠE, bylo zlepšit své komunikační a sociální dovednosti, které byly v té době na tristní úrovni. Škola mi v tomto ohledu velmi pomohla, avšak dvě nebo tři prezentace za semestr vám nedají tolik jako jeden poměrně spontánní projev každý týden, který mi umožňuje debatní klub. Diskuze se týkají aktuálních a poměrně zajímavých témat z oblasti politiky.

ky. Na většinu témat mám jasný názor, je výzvou ho zkusit obhájit nebo naopak napadnout a tím odhalit případné trhliny,“ oceňuje si přínosy diskusí Jan Vyhlídka ze 3. fakulty, „velmi přínosný je také dohled zkušených debatérů a jejich věcná zpětná vazba.“

Informace o termínech schůzek a kontakty na organizátory najdete na internetových stránkách Debatního klubu:

<http://debata.nazory.cz> □

Michal Haltuf

JAK TAKOVÁ DEBATA VYPADÁ?

Každé debaty se účastní osm hráčů. Polovina z nich na straně vlády, polovina na straně opozice. Hráči jsou rozděleni do týmů po dvou (takže na každé straně jsou dva týmy), každý z nich má specifickou úlohu.

Na začátku se vylosuje téma a každý potě stranu, kterou bude hájit – může se tedy stát, že hájíte i názor, se kterým osobně nesouhlasíte. Úkolem vlády je téma obhájit, úkolem opozice vyvrátit. Témata jsou různá – na prvních debatách to bylo například *Zavedení poplatků u lékařů* nebo *Lýbuvodování americké základny v ČR*. Každý hráč má časový limit a hru soudců rozhodčí, kteří hodnotí výstupy jednotlivých řečníků.

Podíváme-li se na budoucí zaměření většiny studentů VŠE, je až s podivem, že podobný klub vznikl až nyní. Kdo za tímto nápadem stojí a co ho k tomu vedlo?

„Na studijním pobytu v Londýně jsem se účastnil mezinárodních modelů OSN. Nadchlo mě, jak se vysokoškoláci z elitních světových universit umí vyjadřovat. Tehdy mě napadlo, že se to určitě dá nějak naučit nebo trénovat. Když jsem se vrátil do Prahy, tak mě dost překvapilo, že tu žádný takový klub není,“ popisuje své motivy hlavní organizátor Jan Walter z 2. fakulty VŠE.

Podle jeho slov ho velmi mile překvapila vysoká účast na první

Vedeme to správným směrem

Za délku našeho vedení se rozhodně stydět nemusíme...

Celková délka produktovodního systému provozovaného společností ČEPRO, a.s., přesahuje 1 100 km.

V úterý 24. května 2007 navštívil Vysokou školu ekonomickou v Praze předseda ČSSD a poslanec Jiří Paroubek, aby v rámci dalšího Ekofóra přednesl svou přednášku na téma „Strategie hospodářské politiky“. Po přednášce, které se zúčastnilo přes 700 studentů, poskytl magazínu Economix krátký rozhovor.

Jaký je to pocit vrátit se na svoji alma mater?

Určitě dobrý. Možná jednou až zanechám politiky, tak je to jedna z činností, která by mě zajímala – pedagogická činnost spíše v politologické oblasti než-li ekonomické, ale vlastně to souvisí jedno s druhým.

Vystudoval jste fakultu obchodní, jaký obor?

Veřejné stravování a cestovní ruch.

Jak vzpomínáte na učitele v době studia na zdejší škole? Máte nějakého, na kterého rád vzpomínáte?

Určitě. Rád vzpomínám zejména na učitele z katedry „služeb cestovního ruchu“, na pana profesora Kašpara, ale na další učitele taky. Na pana profesora Vojtíška, což byl ekonom, který přednášel politickou ekonomii. Člověk nevšedního rozhledu a já jsem si ho velmi vážil.

Jak byla výuka ovlivněna tehdejšími režimy? Měl jste možnost dostat se k „západní“ ekonomické literatuře?

Tak těch možností mnoho nebylo, to je zřejmé, ale my jsme měli nějakou doporučenou četbu, tak jsme to četli. Pochopitelně nás příliš nezajímala Marx, nebo mě alespoň nezajímala, ale také jsem některé věci četl z Marxe.

Přesuneme se nyní k politickým tématům. Je známo, že Vy nejste pro současný návrh reformy veřejných financí. Kdybyste se měl k nějaké reformě naklonit, tak to bude k současnému vládnímu návrhu reformy nebo reformě navržené poslancem Tlustým?

Tak ani k jedné ani druhé. Vytvořili jsme nyní vlastní verzi a ta se jmenuje „Cesta k růstu životní úrovně“. To si myslíme, že je to podstatné pro lidi a podstatné pro lidi není, jestli bude

Hospodářská politika v podání Jiřího Paroubka

schodek veřejných financí 2,5% nebo 2,8% z HDP, ale jestli jim poroste reálná průměrná mzda.

Můžete nám říci, v čem bude jiná od té navrhované?

Nepočítáme s rozbitím systému daní, jak to chce tato tzv. reforma, což není nic jiného než restrukturalizace daní a úsporné balíčky v oblasti sociální. My rozhodně nechceme žádné drastické škrtů v sociální oblasti.

Máte signály o tom, jak budou hlasovat poslanci Melčák a Pohanka?

Já si myslím, že je to jejich věc. Oni byli zvoleni za sociální demokracii. Oni mají odpovědnost vůči voličům, kteří jim důvěřovali, takže to, jak se srovnají se svým svědomím, je jejich věc.

Když jsme u těchto dvou poslanců, nemáte strach z podobného scénáře v případném hlasování o radarové základně? Tři poslanci sociální demokracie navštívili americký radar na Marshallových ostrovech, aby se seznámili blíže s protiraketovou základnou. Po návratu se někteří začali naklánět k radaru, konkrétně např. pan Miroslav Svoboda.

Já bych řekl, že Miroslav Svoboda hovořil o zdravotních as-

pektech, ale to jsou věci, o kterých my jsme nikdy nehovořili. My jsme hovořili o aspektech politických. Zaprvé, že my nebudeme souhlasit s umístěním radarové základny, pokud nebude součástí kolektivní obrany NATO a zadruhé, my podmiňujeme náš souhlas s uskutečněním referenda.

Máte představu, jak velká část členů sociální demokracie je pro radar?

Odhadl bych to podle výsledků vnitrostranické diskuze v prvním kole. Teď přistupujeme k druhému kolu vnitrostranické diskuze, které bude probíhat v květnu a kolem 80% je proti radaru a podle průzkumů veřejného mínění je 68% obyvatel České republiky proti radaru také. Pokud jde o naše voliče, tak to zhruba koresponduje s těmi čísly, které jsou v sociální demokracii.

Často se poukazuje na to, že to byla vláda sociální demokracie, která zahájila jednání s USA na toto téma. Až když se změnila vláda a začalo se jednat o radaru, sociální demokracie začala vystupovat velmi ostře proti.

Žádný orgán sociální demokracie o tom nejednal. To, že se na nás obrátili spojenci, v tomto

případě Spojené státy americké, je možné. Tehdy se však vyjádřila Špidlova vláda, že o těchto věcech bude teprve jednat. Rozhodne o tom případně parlament a vláda České republiky. Nemyslím si, že někdy něco někdo předjímal.

Již je potvrzena návštěva George Bushe v Praze. Pokud se s ním osobně setkáte, jaká negativa radaru zmíníte?

Řeknu mu stanovisko České strany sociálně demokratické.

Nedávno jste dal najevo, že byste se mohl ucházet o funkci prezidenta v roce 2013. Řekl jste, že byste ale musel být úspěšným politikem. Myslíte si, že Václav Klaus v době zvolení úspěšným politikem byl?

Tak měl za sebou úspěchy i neúspěchy. Řekl bych, že skončil neúspěchem jako premiér, ale měl také za sebou určité úspěchy. Osobně si myslím, že udržet se pět-šest let v té úspěšné vlně je velmi obtížné, takže je to téměř nemožné, aby politik mého typu uvažoval potom být prezidentem. Samozřejmě je to ale touha asi každého o takové funkci uvažovat. Jiná věc je, jestli je to reálné. Já jsem také řekl, že když to nebude reálné, tak nevidím žádný problém místo toho chodit na ryby.

Proč nechcete kandidovat příští rok proti současnému prezidentovi?

Myslím, že to není reálné a kromě toho si myslím, že moji povinností je se zabývat spíše tím, abych dělal nějakou exekutivní funkci.

Jaké vlastnosti by měl mít prezident České republiky, tedy kandidát, který se postaví v prezidentských volbách proti Václavu Klausovi?

Měl by to být nadstranický prezident, který bude mít určitý mezinárodní formát. Bude mít určité sociální citění, tak jako to měli první dva českoslovenští prezidenti Masaryk a Beneš a bude zaměřen na takový ten benešovský výkon, tzn. Edvard Beneš se kdysi vyjádřil: „Jsem ústavní prezident. Mám názory jaké má vláda.“ Prezident v naší zemi podle Ústavy není aktivistickým prezidentem.

Můžete nám dát příklad osobnosti, která tyto podmínky splňuje?

Já teď nedávám sdělovacím

prostředkům tyto příklady, protože to by byl vlastně polibek smrti. Pokud to má být úspěšný kandidát proti Václavu Klausovi, tak to nemůže být sociální demokrat.

Během volební kampaně o Vás pan Tvrdík říkal, že to nasazení se dlouhodobě vydržit nedá. Jak odpočíváte? Jaké máte koníčky?

Tím, že dělám vrcholovou politiku, tak trpím, jelikož nemám na ty svoje záliby tolik času. Ať

je to už zahrada, literatura, divadlo, opera, ale také kino nebo cestování. Věřím ale, že nějaký čas zbude.

Na závěr, jakého máte oblíbeného spisovatele? Může to být i ekonom.

Nyní čtu krásně napsané „Dějiny Británie“ od Churchilla, a také „Dějiny Francie“. Čtu teď spíše věci historické. □

**Zpracovali:
Pavlaína Máčalová,
Miroslav Cvrček**

Návštěva Jiřího Paroubka na VŠE: „Strategie hospodářské politiky“

V úterý 24. května zavítal na Vysokou školu ekonomickou na pozvání sdružení Ekonom bývalý premiér Jiří Paroubek. Po krátkém úvodu Miroslava Svobody z národohospodářské fakulty a Martina Steinera z Ekonomu se sám ujal slova. Připomněl svá studia na VŠE, kterou absolvoval v roce 1976 a podivil se, že studenti dnes chodí do školy i v půl osmé večer.

Předseda ČSSD vysvětlil název přednášky tím, že prvním dokumentem, se kterým se jako premiér setkal, byla „Strategie hospodářského růstu“, jehož hlavním autorem byl tehdejší místopředseda vlády Martin Jahn. Tento dokument označil za „centristický“.

Poté expremiér začal hodnotit hospodářskou politiku od počátku devadesátých let. Při posuzování způsobu privatizace řekl, že některé metody byly zvoleny správně a pochválil fakt, že se k majetku dostali i nemajetní a že tím si nový režim získal stoupence. Za příklad uvedl prodej bytů. Za nešťastný způsob privatizace „po česku“ označil privatizaci podniků, kde podle jeho názoru došlo k rozbití vlastnictví.

Kritizoval tehdejší bankovní socialismus a zkorumpované bankéře, kteří údajně rozdávaly špatné úvěry, díky kterým mnohé banky padly. Toto prostředí podle něj rozvíjely Klausovy vlády. A až Zemanova vláda začala s restrukturalizací ekonomiky. „Vše ostatní, co se říká, je mýtus,“ řekl. Paroubek poznamenal, že současného prezidenta nepovažuje za dobrého ekonoma, ale považuje ho za dobrého politika. Liberální ekonomika podle Paroubka nefunguje.

Dále Jiří Paroubek chválil Zemanovu vládu za očištění bank a jejich prodej. Podle něj by v letech 2000 až 2002 nenastal růst HDP, kdyby nedošlo k tomuto očištění od špatných úvěrů.

V promítané prezentaci pak ukázal statis-

titku růstu HDP v období vlád ODS (do které zahrnul i roky 90 a 91) a vlád ČSSD. Za klíčové označil postoj Zemanovy vlády k zahraničním investorům, kteří v té době začali do Česka přicházet. Příliv zahraničních investic podle Paroubka pokračoval tak úspěšně, že nám nyní chybí kvalifikovaná pracovní síla, například ve stavebnictví. Obává se přesunu ukrajinských dělníků do Ruska. Podle předsedy ČSSD by bylo lepší „se snažit zde udržet na věčné časy“. Řekl, že když o „směru migrace“ jeho vláda rozhodovala, vyslovil se proto, abychom lákali pracovní sílu ze slovanských zemí. Jako další příklad řekl, že nám chybí 2.000 počítačových odborníků.

Potom se bývalý předseda vlády vrátil ke kritice Klausových vlád a řekl, že se pravice vlády bály konkurence západních podniků. Politici se podle Jiřího Paroubka mají starat o to, aby byla zajištěna co možná nejvyšší životní úroveň občanů při rozumných „fiskálních parametrech“.

Paroubek tvrdí, že k poklesu HDP došlo po „Klausových balíčcích“. Pochválil sociální demokracii za růst reálných mezd v době jejich vlád, který je podle něj v Česku nevidaný a je to mimořádný úspěch. Poznamenal také, že až do roku 1998 byla inflace dvojciferná.

Dále uvedl oblasti, ve kterých mohou české vlády podpořit hospodářský růst. Podle Paroubka to jsou zahraniční investice, podpora vzdělání, podpora malých a středních podniků a využití evropských fondů. Hned také kritizoval postoj současné vlády k těmto oblastem.

Expřiér uvedl, že Česká republika má z evropských fondů k dispozici nejvíce peněz na obyvatele a že je to i díky tomu, že v Česku našel britský premiér Blair podporu.

Dalším tématem byly veřejné finance. Kromě jiného Jiří Paroubek vyzdvihl fakt, že sociálnědemokratické vlády udržely základní mastrichtské kritérium 3%.

Po přednášce následovaly dotazy studentů.

V odpovědích na tyto otázky Paroubek uvedl, že se neobává přílišného zaměření ekonomiky na automobily. Nesouhlasil ani s tvrzením, že díky hospodářskému cyklus se kroky vlád Václava Klause projeví v růstu až o několik let později. Podle něj „Klausova vláda přivedla zemi do krize, Zemanova ji z ní vyvedla.“

Na další otázku reagoval tvrzením, že odměny ve smlouvě s advokátem Altnerem jsou nemravné. Otázka na to, zda četl Adama Smitha, odpověděl, že je tomu již dávno.

Z publika se Jiří Paroubek dočkal kritiky za to, jak moc zatáhl politiku na akademickou půdu. Na to odpověděl, že není přítelem nepolitické politiky. Na otázku, jakou roli hrála v devadesátém sedmém roce Centrální banka, odpověděl, že je možné hledat polehčující okolnosti pro Václava Klause. Chyba ale byla podle něj v exekutivě a banka ekonomiku už jen dorazila. Následovala výzva, aby Jiří Paroubek uvedl zemi, ve které musela být rovná daň zrušena kvůli špatným hospodářským výsledkům. Expřiér řekl, že žádná západní vyspělá země rovnou daň nemá a že ji mají jen státy jako je Estonsko, Rusko apod. A navíc Slovensko od ní prý bude postupně odstupovat.

Po otázkách na nezaměstnanost a dluh odkázal na snižování nezaměstnanosti od jeho nástupu do úřadu premiéra a relativním poklesem zadlužení. Jakub Fischer, proděkan pro vědu a výzkum na VŠE, zopakoval slova Jiřího Paroubka o tom, že máme deficity na vyžadovaných 3%. Zeptal se ale, proč si Jiří Paroubek myslí, že je lepší mít 3% deficit než 0% deficit. Za přímo kacířskou myšlenku označil Fischer otázku, zda by se nemělo v době růstu dluhy splácet. Tyto dotazy ale nakonec zůstaly bez odpovědi. □

Text: Miroslav Cvrček

Kolumbijská káva má stejný zvuk

U příležitosti setkání českých firem obchodujících s Kolumbií jsme měli možnost vyzpovídat Ing. Josefa Kostihu, obchodního radu Velvyslanectví České republiky v Kolumbii, a Ing. Beatriz Lopez, pomáhající českým a kolumbijským firmám v podnikání v obou těchto zemích. Oba jsou absolventy VŠE.

Jak vzpomínáte na svá školní léta?

Ing. Josef Kostih: Vzpomínání je to příjemné, byla to příležitost poznat řadu mých kamarádů, pravidla mezinárodního obchodu. Také jsem během studia absolvoval firmní praxi ve Škodaexportu.

Mohli jste ve Škodaexportu zpracovávat například semestrální práce?

Ano, dělal jsem tam práci na téma propagace fabrik - činnost při vývozu investičních celků. Byla to zajímavá práce, byl jsem tam víc než dva měsíce. Systém posílat studenty do podniků na praxi je velmi dobrý, osvědčený. Následně jsem tak získal možnost pracovat pět let v Peru pro Škodaexport. Procestoval jsem celé Peru s četnými památkami Inků.

Už ve škole jste byl zaměřený na nějakou zemi? Co bylo Vaším hlavním motivem?

V té době jsem měl takové tušení, že by mě velice bavilo jezdit do Jižní Ameriky, ale ještě jsem neznal španělštinu. Tu jsem se naučil až po skončení VŠE, protože na škole jsem dělal, kromě ruštiny, angličtinu a němčinu. Současně jsem se učil i portugalštinu. Určitou roli hrála taková ta dospívající představa o romantice tohoto kontinentu. Četl jsem hodně cestopisy z Amazonie, tam někde vznikla ta jiskřička zájmu.

Jak jste se potom stal obchodním radou?

Po návratu z Peru jsem nastoupil do firmy Škoda Auto Mladá Boleslav, na místo manažera pro export do Jižní Ameriky. Tam jsem byl devět let a bylo to opravu zajímavé, projednal jsem země Jižní a Střední Ameriky, projednával jsem možnosti vývozu osobních aut Škoda. Ovšem po určité době se vývoz aut stal rutinou, takže jsem se začal zajímat o něco nového. Na základě tříkolového konkurzu, který byl dost náročný (trval tři čtvrtě roku) jsem se dostal na Ministerstvo zahraničních věcí a odtud jsem byl vyslán do Kolumbie.

Co vás zaujalo na Kolumbii?

Je to země svérázná s velice nádhernou

krajinou. Kdo tam žije je krajinou okouzlen. Samozřejmě je potřeba vědět, že to je země, která není, mimo hlavní města, příliš bezpečná. Ale lidé jsou příjemní, ohleduplní, taková kultura v mezilidských vztazích někdy ve střední Evropě chybí. Oceňuji zejména přátelkost, snahu vyhovět, spolupracovat.

Jaké zboží se dováží z Kolumbie?

Banány 58%, káva a kávové extrakty asi 18%, řezané čerstvé květiny 13%, ale dováží se také některé průmyslové věci jako bezpečnostní skla do aut, papír... Položek není tolik.

A z druhé strany?

Z České republiky do Kolumbie se v první řadě vyváží auta Škoda 27%, sušená syrovátka 13%, pak jsou to různé chemikálie, kosmetické produkty, plastové trubky, železné trubky, traktory, náhradní díly, je to asi 164 položek.

Jaký máte Vy oblíbený kolumbijský produkt?

Kolumbie je opravdu vynikající pokud jde o tropické ovoce, různé místní druhy ovoce, které jsou chuťově velmi svérázné, specifické, ty si tam opravdu užíváme.

Jak byste přesvědčil Čecha, aby jel do Kolumbie jako turista?

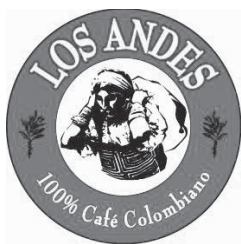
Kolumbie je opravdu velice zajímavá z hlediska cestování. Vidíte tam různě utvářenou a měnící se krajinu, třeba zasněžené vrcholy ve výšce 5.000 metrů a současně o 100 km dál je mořská pláž. Tato země má tradici v těžbě smaragdů (esmeraldas), najdete tam řadu zajímavých obchodů, kde vidíte, jak je umí zpracovat. Pokud jde o hlavní město, pak severní část Bogoty je na takové úrovni, že snese srovnání s kterýmkoliv městem v Evropě.

Jak vypadá normální den obchodního rady v Kolumbii?

Den je zajímavý tím, že se rozednívá každý den po celý rok kolem 6. hodiny a v 18:15 hodin slunce zachází a přijde tma. Tady v Evropě díky letnímu času si můžeme užívat světla třeba do devíti, tam to neexistuje. Zpočátku to někomu vadí, protože cítí, že den je „kratší“. Takže si na to musíte zvyknout. No a pokud jde o úřad, přicházím do práce před 8. hodinou. První věc, kterou si zkontroluji v počítači, je nová pošta, program z předchozích dnů, jaká mám naplánovaná jednání, připravím si podklady. Velkou část práce zahrnují různé zprávy a informace o ekonomických událostech - na tom musíte strávit alespoň dvě tři hodiny denně. Odpoledne většinou zabírají návštěvy.

jako francouzské šampaňské

Jaká byla vaše cesta do České republiky?

Ing. Beatriz Lopez: Studovala jsem na univerzitě E.A.F.I.T. (La Escuela de Administración, Finanzas y Tecnologías) a pak jsem absolvovala dva semestry programu CEMS na VŠE. Pracovala jsem pro společnost Energo-pro a po šesti měsících jsem se rozhodla zůstat. Program byl v angličtině, takže ještě nemluví moc dobře česky, ale pracuji na tom.

Který předmět Vás ve škole zaujal?

Všechno okolo mezinárodního obchodu a financí – to byl další z důvodů, proč jsem se rozhodla tu zůstat. Nyní se snažím využít všech příležitostí a propaguji kolumbijské firmy, které se v Evropě moc neorientují. Studovala jsem s kamarádkou Natalií, ta se zajímá o podnikovou ekonomiku.

S Natalií působíte ve společnosti pomáhající kolumbijským firmám v podnikání v Čechách. Jak jste se potkaly?

Potkaly jsme se v Kolumbii, byla jsem zrovna na obchodní cestě a zakládala obchod s kávou. Řekly jsme si, že by mohlo

být dobré zkusit založit agenturu v České Republice, která by pomáhala kolumbijským a zahraničním firmám v exportu zboží do České a Slovenské republiky a také českým společnostem, které chtějí expandovat do zahraničí. V začátcích jsme kontaktovaly různé obchodní komory a diplomatické mise, abychom sehnaly informace a založily dlouhodobou vzájemnou spolupráci. Dnes udržujeme s těmito institucemi dobré vztahy. Díky naší snaze pomáhat a rozvíjet vztahy mezi Kolumbií a naším druhým domovem Českou republikou jsme obdržely členství „ad-honorum“ v Kolumbijsko-České obchodní komoře, kde nyní sloužíme jako styčný bod pro Kolumbii v České republice pro privátní sektor.

Co můžete nabídnout českým firmám?

Máme spoustu přátel a kontaktů v různých oblastech obchodu jak v Kolumbii, tak v České a Slovenské republice, jako privátní subjekt pracujeme na komerční bázi. Snažíme se být aktivní a pomáhat, udržujeme kontakt s velvyslanectvím Kolumbie ve Vídni i s obchodní radou České republiky v Bogotě. Pomáháme s pořádáním akcí souvisejících s Kolumbií, například nedávno proběhla výstava moderní kolumbijské architektury, pořádaná spolu s Fakultou architektury ČVUT v Praze, následně v Brně. Můžeme nabídnout kontakty na mnoho kolumbijských firem a poradit, jak podnikat v Kolumbii. Kolumbijským společnostem radíme, jak začít podnikat v České republice, jak se orientovat v českém prostředí. Nepracujeme pouze jako poradci, ale dokážeme si navlíknout „boty a dres“ našich partnerských firem a spolupracujeme s cílem dotáhnout projekty do zdárného konce.

Trávíte víc času zde nebo v Kolumbii?

Tady v České republice, zde máme sídlo. Je problém s cestováním, kolumbijská víza jsou vyřizována a udělována ve Vídni, snažíme se pomáhat odtud.

Je rozdíl mezi siestou v Kolumbii a ve Španělsku?

Mohu říci, že v Kolumbii se pracuje naplno. Lidé tam pracují hodně, pracují déle, často i o sobotách, minimálně půl dne. V Čechách se pracuje méně, možná efektivněji, ale to je individuální. Měla jsem zde klienta z Irsku a byl problém zajistit jednání v pátek, pracovní doba byla jen do tří. Což je něco, co mám ráda na českém životním stylu, že lidé se nevěnují pouze práci, ale že respektují svůj osobní život a umí si užít volný čas. Ale zpátky k siestě. Máme velmi dlouhou pauzu na oběd. Běžná pracovní doba je od 8 do 12 a dále od 14 do 19 hodin.

Prodáváte také kolumbijskou kávu, jak to vzniklo?

To je dlouhý příběh. Pěstujeme kávu pro chuť, je to rodinná záležitost. Obecně káva je v Kolumbii záležitost rodin, ale kávu může pěstovat prakticky kdokoli. Dbáme na kvalitu a dobré jméno kolumbijské kávy od počátku až do konce, protože udělat si špatné jméno je velmi snadné.

Jaká je tedy nejlepší káva?

To závisí na vaší chuti. Každý ji má jinou, ráno můžete mít chuť na silnější kávu a odpoledne po obědě zas na jinou. Nechci doporučit a sama nemám zájem říkat, že ta naše je ta nejlepší. Dáváme si velmi záležet na ochraně značky „Kolumbijská káva“, protože to je podobný případ jako například francouzské šampaňské, italský parmezán atd. - „Denominación de Origen Controlada“.

Pijí Kolumbijci také jinou kávu než ze své země?

To se nedá jednoduše říci, ale Kolumbijci si dávají velmi záležet na kvalitě. Na Kolumbijských farmách se nesmí pěstovat druh kávy robusta. Pokud se setkáte s kávou z Kolumbie, pak si můžete být jisti, že to bude druh arabica. Většina arabiky se pěstuje v Kolumbii, tento druh má velice jemnou chuť, na rozdíl od robusty, která je podle expertů na kávu považována za méně kvalitní. Mezinárodní standardy Národní federace kávařů na kvalitu (zejména) kávy pro export jsou tak náročné, že z důvodu vysoké poptávky po kvalitní kávě se musí importovat káva pro kolumbijský trh. Nejvyšší kvalita káva se vyváží, vnitřní potřeba v Kolumbii se tak kryje zčásti dovozem levnější kávy. □

Jan Holeček

Michalem Dlouhým

S Michalem Dlouhým jsem si v Divadle Rokoko povídala o jeho novém Peer Gyntovi, o rolích životních i na divadle a o tom, proč nebere seriálové cajdáky.

Vzhledem k tomu, že jste hercem na volné noze, jste i vlastním manažerem. Podle čeho si vybíráte role?

Tak já si role nevybírám. Mít vysněný role, to se nevyplácí, protože to většinou nevyjde. Já nejsem ten, kdo by si vybíral práci dopředu, já spíš čekám na nabídku. Od koho přijde, s kým bych měl spolupracovat. Pak je pro mě strašně důležité, jaký je mančaft, protože divadlo se musí dělat dohromady, není to divadlo jednoho herce.

Odmítl jste někdy nějakou roli a pak vás to mrzelo?

Já mám nad sebou snad nějakého andělíčka strážného. Všechno, co jsem odmítl, nedopadlo tak dobře, aby mě to mrzelo.

Ovlivnilo vás při rozhodování, zda vzít nebo ne vzít roli Peer Gynta i to, že režisér Petr Svojtka prohlásil, že by bez vás Gynta vůbec nedělal?

To jsem se taky dozvěděl až nedávno, to on mi sám neřekl. Já jsem se rozhodl hlavně kvůli Pe-

trovi, protože jsem slyšel o tom, co udělal na Kladně. Sledoval jsem ho z povzdálí, protože jsme spolu nikdy nespolečně pracovali, ale známe se přes kamarády a kolegy. Takže jsem věděl, že tu pracuje, že je šikovný a chtěl jsem to s ním zkusit. Nemluvě o tom, že jsem se vracel do Rokoka asi po dvanáctileté pauze, takže to byla i trošku nostalgie. Zároveň ten kolektiv byl skvělý, takže to bylo velké lákadlo.

V Rokoku hrajete Peer Gynta v překladu Bohumila Mathesia, který se považuje za trochu zastaralý. V čem je Váš Peer Gynt aktuální?

Ono v dnešní době, kdy český jazyk upadá, je strašně hezké slyšet najednou češtinu krásnou, znělou a ještě ve verši. Takže je to občerstvení i pro lidi. To je jedna věc. A co se týká té aktuálnosti – to je příběh o člověku, o samotné jeho cestě životem a jeho prání se se životem. To se týká všech nás a to je aktuální celou dobu a bude aktuální, co svět bude.

V divadle Pod Palmovkou se hrál Gynt deset let s Jiřím Langmajerem. Určitě ho viděly tisíce lidí, kteří teď třeba přijdou na vás. Nebojíte se srovnání?

Já jsem člověk, který se srovnání nebojí. Obzvlášť, když je něco dobrý, tak naopak rád převzmu ty věci, takže takzvaně vykradu toho člověka. Já jsem Peer Gynta od Jirky viděl a moc se mi líbil, ale to už je dost let a ona ta doba vám dá něco jiného. Nemluvě o tom, že Petr Svojtka na Peer Gyntovi s Jirkou dělal absolventskou práci, takže on sám se vyhýbal všemu, co by jenom trošku naznačovalo podobnost s tímhle představením.

Postava Peer Gynta má velký rozsah od mladíka po starce. Někdy se role rozděluje mezi několik herců. Proč si myslíte, že vás Svojtka nechal zestárnout? Může to být i tím, že jste vlastně teď věkově na půli cesty?

Tak byla to jeho důvěra. Věřil tomu, že jsem, jak říkáte i vy, uprostřed té cesty. Že se poperu s tou starší polohou i s tou mladší. Pro mě to bylo taky strašně zajímavý. Já jsem byl zvědavý, která ta půlka mi bude víc vyhovovat.

A která to je?

Já jsem se pak našel možná v obou, spíš ale inklinuji k té mladší, protože jsem takový infantilní sám ve své podstatě.

Ono vždycky je lepší hrát mladšího než staršího.

Všeobecně nebyl u kritiků Peer Gynt moc dobře přijat. Jak se cítí herec, který jde na jeviště po přečtení špatné kritiky?

Já si pod kritikou snažím představit profesi, která tady bohužel vymírá. To vám ale potvrdí kterýkoliv herec, to není jenom díky Peer Gyntovi a těm kritikám, které vyšly. Takže si představím, kdo to psal. Pak samozřejmě náš svět je tak malý, že se hned dozvíme co, kdo, s kým, jak, za koho kope a proč jsou vlastně ty kritiky takhle napsané.

Takže vás kritika úplně míjí?

Pro mě je nejdůležitějším kritikem divák. A zatím za ty dvě premiéry a dvě reprízy jsme neměli pocit, že by byl divák na konci znužený, nebavil se, byl zklamaný, nebo že by v půlce odešel. Další dvě představení jsou totálně vyprodaná, takže to je pro mě kritika. Ne to, co napíše nějaký jouda, který chtěl být hercem, dělal to čtyřikrát a nedostal se na herectví. Proto se mstí nebo měl spojení s jiným divadlem nebo jiným vedením předtím.

Hodně jste cestoval, navštívil jste Tobago, Trinidad, Nový Zéland. Pomohlo vám i toto při nastudování Peer Gynta?

To určitě. My teda nehrajeme čtvrtý obraz, tu cestu kolem světa, ale ten člověk se vrátí trošku ovlivněný tím, že prošel světem. Takže je samozřejmě dobré, když víte, jak na vás působí cesta ven a jak působí návrat zpátky. A když je to delší doba, což jsem měl tu možnost být pryč dlouhou dobu, tak mi to samozřejmě pomohlo naznačit, co se v tom člověku může odehrávat a proč jsou ta slova psaná a kladená tak, jak jsou v tom textu.

Před třemi lety jste odjížděl do zahraničí relaxovat a učit se jazyk. Doufám, že jej umíte.

To doufáte bohužel marně, já jsem strašně tvrdý oříšek. Já,

než se naučím angličtinu, to bude trvat celý život.

Vzhledem k tomu, že je tento rozhovor pro magazín *Economix* čtený budoucími ekonomy, zajímalo by mě, kolik takový delší studijní výlet stojí?

Já mám každou tu cestu spojenou s drobnými úlevami, obzvláště těmi studijními. Protože spolupracuji s agenturou Intact, která právě posílá mladé lidi do světa na studia. Velmi si vážím toho, co dělá pan doktor Klusák, který je majitel té agentury, právě pro výuku jazyků. Tak je vlastně na oplátku propaguji.

Na to, jestli umíte jazyky, jsem se ptala záměrně. Na stránkách agentury Intact totiž říkáte, že je to jediná škola, která vás jazyk naučila...

Ano, je to jediná škola, která mi ukázala, že to jde. Já jsem tomu nevěřil. Tak samozřejmě člověk, jak v tom není, tak zapomíná strašně rychle a v současné době už bych mohl zase znova do školy.

Chystáte teď nějakou cestu do zahraničí?

Když budu mít čas a když tomu pomůžou okolnosti, tak snad bych se mohl ještě někam dostat na nějakou školu do zahraničí.

Takže dál studovat?

Na Tobagu máte rozptyl ve třídách od 18 do 55 let, takže já se vůbec nebojím toho, že bych si připadal starý, že bych z toho měl mít strach. To bylo právě strašně zajímavý, že se v jedné třídě sešla osmnáctiletá, šedesátiletá a nějací středáci, takže to byla hrozná sranda, všichni se chovali úplně stejně, jako malí parchanti.

Jste i vyhledávaným filmovým hercem, podle čeho si vybíráte role filmové?

Tam teda záleží hodně na scénáři, protože scénář je základ. Pak samozřejmě zase je to kolektivní práce, takže záleží na režisérovi, na lidech, kteří jsou kolem toho a na podmínkách.

Co vy a nekonečné seriály? V dnešní době jsou takové tři skupiny herců: Ti, kteří tvrdí,

že by do seriálů nikdy nešli a nejdou, pak ti, kteří říkají, že by do seriálu nikdy nešli a jdou a ti, kteří se k tomu hrdě hlásí. Do které skupiny patříte vy?

Tak já patřím do čtvrté skupiny. Protože jsem měl tu možnost – nabízeli mi všechny ty seriály, ze všech mi volali. Tak já vždycky odpovím, že zatím nemusím. Takže mám tu možnost zatím odmítnat ty věci. Já neříkám, že to nikdy dělat nebudu, protože vždycky se může stát, že se dostanu do takové situace, že budu rád za každou nabídku. Teď, to říkám těm lidem na fěrovku, že zatím nemusím dělat to co mi nabízejí.

Na divadle se herecky často setkáváte se svým bratrem. Myslíte, že vás režiséři obsazují kvůli určitému kontrastu nebo je to jen komerční tah mít dva Dlouhé na jednom jevišti?

Vždycky záleží na tom, jestli se pro to rozhodneme nebo ne. Proto je to povolání tak krásný – že je svobodný. Vy se můžete vždycky svobodně rozhodnout a my se s bráchou dohodneme, jestli chceme dělat tu věc nebo ne. Ty hry, ve kterých jsme hráli spolu byly tak pěkný, že jsme do toho šli. Takže tu komerci za tím nehledáme nebo alespoň z naší strany vůbec ne.

V listopadu jste se v Sydney v Austrálii oženil. Jak vám

chutná skoro po půl roce manželský chlebiček?

Vzhledem k tomu, že jsem čekal 38 let na tuhle chvíli, tak musím říct, že je to velmi příjemné a že jsem myslím připravený (smích). A hlavně, já jsem našel tak skvělou ženu, že u nás to naopak ještě potvrdilo a zpevnilo vztah, který máme. Takže se nic moc nemění, jediný rozdíl je, že jsme svoji.

Proč tak daleko?

Tak kvůli médiím, fotografům a kvůli tomu, že jsme chtěli mít klid. Chtěli jsme si to pamatovat, když už jsme se pro to rozhodli jednou v životě. To by asi člověk měl dělat jednou v životě. Taky jsme z toho chtěli mít ten zážitek, který z toho máme. Protože nám celou svatbu připravil kamarád, takže jsme netušili, jak bude vypadat, probíhat. Ale nakonec byla opravdu pohádková.

Pohádková?

Krásný slunečný den, první, který tam byl. Uprostřed Sydney na staré dřevěné plachetnici mezi operou a mostem nás odávali. Na tom nádherným šku neru, kde potom probíhala oslava. Bylo to jenom ve čtyřech lidech plus personál, takže to bylo opravdu velmi klidný a příjemný, že na to v životě nezapomeneme.

Co chystáte do budoucna?

Budou se opakovat Shake-

spearovské slavnosti. V létě budeme hrát na Pražském hrade, v Brně a Bratislavě. Potom s bráchou bychom strašně rádi zase něco udělali spolu. Zatím nám to dobře šlape a vždycky to tak nějak zapadne do sebe. Takže teď hledáme něco, co by bylo hezké, ale je strašně těžké vybrat tu správnou hru. A tady v Rokoku po Peer Gyntovi jsme se dohodli s Petrem Svojtkou, že příští sezónu bychom zkusili udělat Hráče od Gogola. Takže se mám zase na co těšit se skvělou partou.

Divadelní a filmový herec Michal Dlouhý se narodil před 38 lety v Praze. Vystudoval Státní konzervatoř. Po angažmá v Činoherním klubu se rozhodl odejít a stát se hercem na volné noze. Je vyhledávaným filmovým a televizním hercem. Hrál například ve filmech Lásky mezi kapkami deště, Sametová vrazi, Zůstane to mezi námi, z TV inscenací například Přítelkyně z domu smutku, Na lavici obžalovaných Justice, Poslední sezóna, Swingtime. V divadle ho v současné době můžete vidět na prknech Švandova divadla v Žebrácké opeře, s bratrem Vladimírem v divadle Kalich v inscenaci Chvála Bláznovství či v Rokoku v titulní roli Ibsenova Peer Gynta. □

Lenka Lišková

Recenze filmu Vratné lahve

Vratné lahve si užije ten, kdo zná i ostatní filmy Jana Svěráka. V porovnání s filmy Ropáci a Jízda se Svěrák daleko výrazněji projevil ve filmu Akumulátor 1. Tady se patrně naučil zacházet s velkofilmem, akčními scénami, velkolepou hudební podmalbou obrazu. Téma Vratných lahví je závažnější než téma Akumulátoru 1, ale v obou filmech jde o ubývající životní energii. V Koljovi si vyzkoušel, jak dramaticky vystavět film a jak správně a účelně podráždít city diváka.

To vše záročil ve Vratných lahvích. V tomto rozloučení se stárnoucím Zdeňkem Svěrákem nezašel v režisérském umění do krajnosti. Do popředí postavil spíše scénaristické umění svého otce. Nebylo to však zbytečné. Režisérská umírněnost se hodí ke zvolenému tématu.

Jan Svěrák však nerezignoval na „mluvení obrazem“. Scéna balónového výletu nebo Tkalounovo pozorování žen okénkem v supermarketu zalitém od-

poledním sluncem – to je filmový surrealismus. Ani záběry na jízdu messengeru Tkalouna nejsou samoúčelné, jasně dokreslují Tkalounovu touhu žít.

Často je kritizována Soukupova nasládlá hudba. Ta je však do filmového obrazu zakomponována tak výborně, že si jí divák při prvním zhlédnutí ani „nevšimne“. To už Jan Svěrák dokázal v Obecné škole. Díky tomu i u tak nekonfliktního filmu docílil režisér „tuhnutí krve“ v žilách diváků.

Fandové filmu si jistě všimli další filmové role telefonisty Filipa Renče. Jan Svěrák a Filip Renč patří totiž do klubu „vzá-

jemně se obsazujících režisérů“. Jana Svěráka jsme mohli vidět jako pohraničnicka v Rebelech a jako číšníka v Románu pro ženy. Naopak Renč si zahrál v Jízdě, Koljovi i Tmavomodrém světě.

Vratné lahve jsou uváděny jako závěrečná trilogie rodinného díla: Obecná škola, Kolja, Vratné lahve. Přítomnost Daniely Kolářové jako manželky Tkalouna však spíše ukazuje na příbuznost s filmem Na samotě u lesa. Tkalounovi jsou vlastně manželé Lavičkovi ze „Samoty u lesa“ po třiceti letech. Představa, jakým vývojem tento manželský pár během let prošel, je vzrušující.

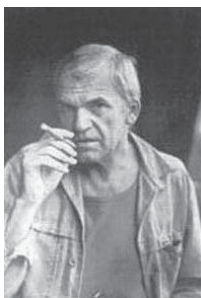
Zajímavý je také product placement ve filmu. Objevují se zde reklamy na pivo, hygienické potřeby a děj se odehrává v pobočce všem známého obchodního řetězce, jehož název tak ve filmu působí jistě reálněji než například fiktivní podnik Dřevoplech (v původní verzi scénáře Kovodřevo) ve filmu Vesničko má středisková. Ten natočil Jiří Menzel podle Svěrákova scénáře v době, než začal otec Svěrák spolupracovat se svým synem.

Lidskost a opravdovost filmu – je dnes skoro klišé. Josef Tkaloun si kupoval knížky, aby si je v důchodu přečetl. On ale chápe, že je pro něj důležitější mít své vlastní zážitky, dokud to jde. Jistě záviděl básníkům, kteří žili naplno a pak své pocity zvěčnili. Mohl mít jejich život zprostředkovaný. Tkaloun však chtěl žít svůj vlastní život a nechtěl být závislý na pocitech jiných. Film Vratné lahve nám nevnučuje cizí prožitky a pocity. Tento film nás dokáže vyburcovat k vlastním prožitkům a pocitům, k vlastnímu životu. □

Autor: Vladimír Štípek

Recenzia knihy

Milan Kundera – Nesnesiteľná ľahkosť bytia

Takmer každý smrteľník vie, aké ťažké je v živote niešť nejaké bremeno. A poznáte ten stav, kedy vás vlastne nič neťažá, ale zato cítite prázdno? Prázdno zo straty bremena? A to je neznesiteľná ľahkosť bytia, o ktorej pojednáva tento román, hoci je predovšetkým rozprávaním o láske. Pojatie lásky štyrmi hlavnými postavami nám slúži ako prostriedok k pochopeniu zložitosti doby.

Kundera román rozdelil do siedmich do seba sa vzájomne prelínajúcich častí, ktoré sa pekne dopĺňajú. Okrem deja sa v každej z nich objavuje i filozofická polemika, či už nad neznesiteľnou ľahkosťou bytia samotnou, alebo nad politickým režimom, ktorý v dobe, kedy bola kniha napísaná, v Československu vládol.

Nie je bez zaujímavosti, že Milan Kundera po roku 1989 udržiava so svojou bývalou vlasťou iba sporadické styky a niektoré jeho francúzsky písané diela tu ešte stále nevyšli – na jeho vlastné želanie. To spôsobuje, že jeho tvorba sa šíri novodobým „sami-

zdatom“ na internete vo forme „pirátskych“ prekladov jeho po francúzsky napísaných diel. Tak tomu bolo i v prípade Neznesiteľnej ľahkosti bytia; hoci román v Kanade vyšiel už v roku 1985, českej republike sme sa vydania dočkali až o celých 21 rokov neskôr, pretože autor dlho odmietal dať k vydaniu v češtine svoj súhlas. Kunderove diela pritom vychádzajú v mnohých svetových jazykoch a je dnes najprekladanejším českým spisovateľom a už mnoho rokov býva nominovaný na Nobelovu cenu za literatúru. Je škoda nechať si ujsť čo len jediné z jeho diel. □ **Autorka: Anna Kmeťová**

NIKOLAJKA.com
students night

SKYCORPS

9th

MAY DAY

EL MAGICO 09-05-2007

STŘEDA > BÝVALÝ KARLOS BAR > JIŽNÍ MĚSTO

DJ RAJU > DJ P@CO > DJ CORTEZZ

FLOORBALL FREESTYLE EXHIBICE
AFTERPARTY STUDIO 54 > DOPRAVA ZDARMA!

KŘÍDILA ZA 39,- Kč
PO: WWW.NIKOLAJKA.COM

Bez obrazu není Gray

Vraždou a porodem začal v sobotu 10. března ve 14:00 hodin na prknech divadla Ta Fantastika muzikál Michala Pavlíčka *Obraz Doriana Graye*. Příběh neobyčejně krásy Doriana, nespoutané touhy malíře Basila Hallwarda a dekadentní zkaženosti Henryho Wottona vznikl na motivy stejnojmenného románu Oscara Wilda v režii Jiřího Pokorného. Literární dílo o obrazu stárnoucím za svého zkaženého majitele převedli do scénáře věrného předloze Marie Reslová a Jiří Pokorný, písničkář pak otextoval Jan Sahara Hedl.

Sama inscenace začíná zastřelením otce a porodem, který trochu překvapí svou délkou i zpracováním. Mladá herečka znázorňující Dorianovu matku se zmítá po jevišti a heká-ním doprovází hlas Aloise Švehlíka, který z reproduktoru ve dvou minutách shrne Grayovo dospívání až do věku dvaceti let, kdy celý příběh začíná. Od této chvíle se strhává dvouapůlhodinový maraton jakýchsi rockových klipů vykreslující Dorianův zhýralý život, přerušovaný pouze přestávkou a dalším až úmorně dlouhým proslavem v půlce představení, kdy hlas vypravěče řekne, co se stalo a co se vlastně ještě stane, jelikož písničky posunu děje příliš nepřispívají.

Režiséru Jiřímu Pokornému a tvůrci hudby Michalu Pavlíčkovi sluší ke cti to, že muzikál *Obraz Doriana Graye* se opravdu nezařadí do plejády pražských nenáročných nekonfliktních zábav pro unaveného diváka typu *Angelika*, *Tri mušketýři* či *Golem*, které středním proudem oposlouchaných melodií nenadchnou ani neurazí, ale podle mě se možná po cestě experimentu, co muzikálový divák ještě vydrží, vydali špatnou cestou. Celkový dojem z představení totiž vyznívá poněkud rozpačitě. Snad je to způsobeno tím, že hudebně ani dějově inscenace prostě negraduje a herci na jevišti působí až neohrabaně. Pokorný se snažil zprostředkovat syrový pohled do neutěšenosti a zkaženosti doby a snad doufá, že při pohledu na dlouhé sekvence hromadných orgií při scé-

nách ze sídla zhýralce Henryho Wottona bude divákovi běhat mráz po zádech. Opak je však pravdou, tyto scény jsou bohužel až neuměřeně dlouhé a choreograficky nedotažené, takže při dvacátém monotónním kopulačním pohybu vyznívají až komicky. Stejně tak je tomu při znázornění smrti kterékoliv postavy, ať už je to sebevražda Sybily, vražda Basila Hallwarda či nešťastné zastřelení Jamese Vanea. Všechny postavy umírají dosti dlouho v křečovitých cukavých pohybech připomínajících epileptický záchvat. To vše do uší rvoucí hudby, která připomíná více než vypjatost chvíle rockový koncert na Strahově.

Jednoduchou a příjemně rozloženou scénou vytvořil Petr B. Novák. Levá strana jeviště sloužila jako sídlo zhýralců, její zadní stěnu tvořil bílý satén, který se dal variabilně odhrnovat na strany. Pravá pak byla vyhrazena maketě zdi,

tedy scénám v ulicích. Prostřední část se dala využívat volně, převážně však pro Dorianův pokoj. Nápaditě, ale ve finále dosti nešikovně umístil Novák přes celé jeviště masivní zlatý rám obrazu, ve kterém bylo napnuté jemné plátno, které sloužilo jako vykrytí při přestavbách či jako promítací plocha. Správným nasvícením řídká tkanina mizela a zůstal jen rám, ve kterém herci hráli. I když tato textilní výplň byla během akcí pro diváka téměř neviditelná, stále jsem se nemohla zbavit pocitu bariéry mezi jevištěm a hledištěm, která navozovala více představu uzavřené krabice než obrazů v obraze. Inscenace byla doplněna také videoprojekcí promítanou právě na plátno, v některých situacích sice zbytečně a nadbytečně, ale efektivně ve chvíli,

kdy měl David Kraus v roli Graye za uchem umístěnou malou kameru a při rozhovoru se zkaženou smetánkou se výrazy účinkujících cukavě přenášely na plátno.

Co se týká hereckých výkonů, musím s jistotou ironii přiznat, že nejpersvědčivěji na mě působil právě reprodukováný hlas vypravěče Aloise Švehlíka. Snad kvůli vzhledu, snad kvůli charismatu byla role dekadentního spratka Dorianu svěřena Davidu Krausovi, o němž se prohlašovalo, že je mu role ušita takřka na míru. Bohužel volba obsadit krásného neherce se ve finále ukázala jako nepřilíh šťastné řešení. Bez ohledu na pěvecké kvality se Krausovi podařilo udělat z Graye plochou, šedou a nevýraznou postavu, která tak nějak naplň funguje na místě, které jí bylo režisérem určeno. Vínu na tom podle mě zřejmě nese to, že Kraus prostě nehraje tělem, což je nejmarkantnější ve vypjatých situacích, jako je například Dorianova hádka s Hallwardem, kdy jen zakřičet do mikrofonu prostě nestačí. Mezi až příliš ukňouzaným Basilem Hallwardem Viktora Dyka, trochu nejistým Henrym Wottonem Tomáše Petříka a rozzuřeným Jamesem Vanem v podání Václava Bárty, který v největším zoufalství nad smrtí své sestry agresivně demoluje prázdný barel, jenž se na jevišti objeví pouze pro tuto potřebu, je pro diváky oživující výkon Ivy Marešové jako Ještěrky, prapodivného průvodce Dorianu, jejíž hlas i herecký projev příjemně zjemňuje tvrdý ráz představení. Co jsem ale u všech akterů postrádala, byla energie, napětí a hlavně pokora k dílu a divadlu jako takovému, ať už je jakékoli, což se projevilo hlavně na děkovačce, při níž se herci neklaněli ani tak za svůj výkon, ale za zvukná jména, která k pražskému muzikálu prostě patří.

I když to tak asi nevyznívá, nepovažuji *Obraz Doriana Graye* za zavrženíhodný kus, rozhodně je to krůček někam jinam, vybočení ze zavedené linie - jen to vzít za trochu jiný konec. □

Text: Lenka Líšková

Restaurace Sklep

Blízko školy, hned dvacet metrů od zastávky Husinecká, směr Olšanské náměstí, se nachází tato příjemná restaurace. Skládá se ze čtyř jednotlivých částí: Restaurace, Club, Zimní zahrada – nekuřácký prostor, Letní zahrada. Ceny nejsou nejnižší, ale porce jsou velké a především se mi líbilo prostředí. Vrchní část je dobrá na polední oběd, potom Club je vhodný díky velkým lavičkám na srazy skupinek lidí nebo se zde najdou i malé stolky pro rande, či pracovní schůzku. Intimní světlo a dekorace vyvolává klid a pohodu. Ve volné chvíli si lze odskočit také ke kulečnickovému stolu a zahrát si pool.

Trochu mě zklamal personál. Některý číšník byl příjemný, ale na některých bylo vidět, že je snad možná obtěžují a celkem dlouho jsem i čekala na jídelní lístek. Každopádně snad narazíte snad na ty milé a ochotné a užijete si letní večer u skleničky vína a dobrého jídla. □

<http://www.volny.cz/sklep.web/>

Pavlaína Máčalová

Positive Vibes

Agentura **YTPromotion** (www.ytp.cz) uvádí drum'n'bass party s názvem „**Positive Vibes**“. Jedná se o první párty tohoto hudebního stylu v klubu **El Mágico** v prostorách kolejí Jižní Město. Desky roztočí přední čeští DJs **Suki** (tele2beatz), **Pixie** (tele2beatz), **Rich** (bassbeast) a **Basstien** (bassbeast) v doprovodu dvorních MCs a zpěváků skupiny **Skyline** a to MCs **Jacob** a **Nu C**. Za krásnou symbolickou cenu **50 Kč** bude tato nadílka jistě stát za to. Překvapí Vás příjemné studentské ceny na všechny nápoje. Speciální akce bude tento večer na nápoj „Křídla“ za 39 Kč. Večírek odstartuje **DJ Rich** svými ragga-junglovými mixy, následovat bude společně vystoupení **Suki&Pixie**, kteří Vás doslova napumpují jejich oblíbeným jump-upovým setem plným vokálových tracků. Finále bude patřit **Basstienovi** a jeho ragga-junglovému setu. Vystoupení DJs doprovodí vokály nejlepších českých MCs, jejichž hlasy poznáte spíše z písniček skupiny **Skyline**, která letos potřetí v řadě vyhrála soutěž **Dance Music Awards** v kategorii Projekt roku. Párty začíná ve 20:00 hodin a konec je z důvodu rušení nočního klidu naplánován na 2:00 hodiny. Užijte si to! □

Výměnný pobyt po texassku

Když řeknu, že jsem studovala v Texasu, většina lidí se zhrzoří, že jsem v tom „buranové“ bydlela na ranči s kovboji, starala se o dobytek a jezdila na koni. Druhý největší i nejlidnatější stát USA je takto vnímán.

Něco pravdy na tom bude, ale kovbojský stereotyp rozhodně neplatí na hlavní město – Austin. Z austinské populace 1,4 miliónu tvoří více než 50.000 studenti University of Texas a dalších 20.000 učitelé a zaměstnanci školy. Univerzita je městem ve městě s vlastní policií, nemocnicí a hasiči. Jedná se o státní univerzitu, a donedávna vůbec největší v celých USA. Ve studentské atmosféře žije celý Austin.

University of Texas má pod sebou mnoho „schools“ a „colleges“ – česky fakult, chcete-li. Například College of Engineering nebo School of Law. Studenti VŠE studují na výměně na McCombs School of Business. Ta se řadí mezi deset nejlepších business schools v celém USA, a to včetně těch soukromých, jako je Harvard. Je skvělé, že VŠE umožňuje svým studentům zažít takovou úroveň vzdělání, alespoň na semestr. Čím je vzdělávací tam tak výjimečné a odlišné?

Především, funguje tam tržní vztah mezi učiteli a žáky. Studenti za studium platí a tak se obě strany musí snažit – učitelé, aby dobře učili a studenti tak dostali hodnotu za své peníze, protože když ji nedostanou, odejdou jinam. Také studenti se snaží z investovaných peněz vytěžit maximum. Tím pádem je vše „na vyšší úrovni“. Učitelé se obracují na své publikum i v průběhu přednášek, podporují diskusi a tím nutí přemýšlet. Chtějí, aby si jejich žáci něco z výuky odnesli; ne jen, aby reprodukovali odstavce a vzorce z knih, ale aby rozuměli obsahu a souvislostem.

Na druhé straně studenti se také činí. V hodinách se zajímají, ptají se a hovoří i mezi sebou. Získávají znalosti a dovednosti využitelné v budoucnu – předměty jsou plně praktických po-

V národním parku Big Ben – za řekou je již Mexiko

jektů. Já jsem například s týmem zpracovávala u jedné firmy jejich zásadní problém – nefunkční komunikaci mezi odděleními. Situaci jsme analyzovali a následně jsme podniku navrhli konkrétní řešení a kroky vedoucí k odstranění problému.

Na testy nestačí mít nabířeno nebo využívat sebelepší tahák, otázky jsou formulovány tak, že skutečně prověří porozumění. Dobré známky pak otevírají dveře k dobrému prvnímu zaměstnání. Zaměstnavatelé považují studenty s kvalitním prospěchem za schopné budoucí zaměstnance, právě kvůli tomu, jak je hodnocení nastaveno – hodnotí porozumění

a schopnosti. Prostředí je tam velmi motivující, studenti aktivní, profesori zapálení a vás to nabíjí energií. Chcete být také takový a hodně toho vědět.

Ale abych nemluvila jenom o škole. Studium v zahraničí provází bohatý společenský život a nejinak tomu bylo i u mě. Přátelila jsem se zejména s ostatními exchange studenty. Nezapomenutelné byly večírky a návštěvy barů. V Americe je běžnější než u nás pořádat party v bytě – určitě každý víkend někdo ze známých jednu pořádá. Důvodem je také nezletilost mnoha vysokýchškolských studentů. 21 let je hranice nejen pro konzumaci alkoholu, ale také pro pouhý vstup do

Hlavní vstup do Red McCombs School of Business

baru. Tzv. „fake ID“ jsou běžné, ale v barech se pohybují strážci zákona „under cover“, takže jednomu italskému kamarádovi se stala nepříjemná příhoda – hovořil hlasitě o svém věku a byl na noc zatčen.

Bary jsou v Americe jiné než u nás. Klasické české vyseďování a klábosení v hospodě tam není běžné. V barech se stojí a popíjí pivo z láhve. V Austinu je každý čtvrtek tzv. „college night“, kdy je pivo a některé drinky k dostání pouze za jeden dolar, takže nejveselejší vzpomínky mám na čtvrteční večery a nejbolestivější na páteční rána. I tancování probíhá jinak. Bary a diskotéky jsou od sebe přesně odlišeny, v barech se většinou vůbec netančí a na diskotéky často mohou i lidé mladší 21 let.

My Evropané jsme často hratušili, že diskotéky nic jiného než hip-hop nehrají. A navíc – pokud znáte americký styl párového tance tělo na tělo, který občas přesahuje hranice cudného chování na veřejnosti, určitě pochopíte, že jsme často vzpomínali na milé a nevinné evropské tancování „v kroužku“. A jedna rarita na závěr – všechny podniky musí zavřít přesně ve dvě, takže v 1:50 se lidé tlačí pro poslední drinky a ve 2:05 jsou ulice plné podnapilých lidí.

S exchange studenty jsme společně i cestovali. Největší zážitek byl výlet třinácti Evropanů do národního parku Big Ben přes celý Texas, kdy jsme pro některé Texasany v zapadlých městečkách a benzinových pumpách, kteří nikdy nevystřelili z tohoto státu nos, byli velkou atrakcí.

A moje doporučení závěrem, pokud pojedete studovat do zahraničí, ať už do Austinu nebo jinam. Jednak si to pořádně užijte – seznamujte se s lidmi, запиšte si sport a zapojte se do studentského spolku, bavte se se spolužáky. Zároveň hodně studujte, nebojte se zapsat si i náročné předměty a snažte se z pobytu na dobré škole získat pro sebe maximum. Někdy to může být náročné všechno skloubit, ale i když se povede jenom část, stojí ten semestr za to. □

Autor: Helena Račická

NEBYLO VÁM JEŠTĚ 26 LET?

Tarif BAV SE je tu pro vás!

Každý z nás rád volá a posílá SMS kamarádům, při dlouhé přestávce mezi přednáškami nepohrdne dobrou Java hrou a určitě uvítá, když si může zdarma stáhnout nějaké logo nebo melodii. Nejen to můžete s tarifem pro mladé BAV SE od T-Mobile.

Předplacená karta je výhodná, pokud chcete mít neustálý přehled o výdajích za volání. Tarif BAV SE ale přináší za 226,10 Kč s DPH měsíčně služby v mnohem větší

hodnotě. Navíc ceny za volání a SMS má podstatně výhodnější než předplacené karty.

CO VŠE MŮŽETE ZÍSKAT

Tarif BAV SE nabízí opravdu hodně. Měsíční paušál zahrnuje 100 SMS a 50 volných minut do jakékoli sítě v ČR. Tím poskytované služby zdaleka nekončí. V ceně za každý měsíc jsou také tři MMS do všech mobilních sítí v ČR, tři motivy z t-zones, tj. zvonění, obrázky nebo Java hry, a také tři odpovědní SMS v rámci služby T-Mobile Navigátor, která

umožňuje vyhledat si třeba nejbližší restauraci nebo kino, ať už jste kdekoli.

Zajímavé jsou také nízké ceny za volání, které spolu s tarifem získáte. Navíc jedna textovka přijde jen na 1,19 Kč s DPH.

Tarif je určen pro všechny ve věku od 6 do 26 let. Ne-ní tedy omezen jen pro studenty. Po ukončení nebo při přerušení studia jej můžete používat dál. Zajímavé je, že na tento tarif můžete bez změny svého telefonního čísla přejít, i když nepoužíváte T-Mobile. Více informací se můžete dozvědět na Zákaznické lince 800 73 73 73.

MOBIL ZA KORUNU

Při aktivaci BAV SE stačí podepsat Účastnickou smlouvu na 1 rok. Při jejím uzavření na 24 měsíců získáte navíc dotovaný telefon za stejných podmínek jako jakýkoliv jiný zákazník T-Mobile. Tarif pro mladé tak není oproti ostatním nijak znevýhodněn! Z prodejny T-Mobile

jednoduše odejdete nejen s výhodným paušálem, ale i s telefonem za 1 korunu (1,19 Kč včetně DPH).

DÁRKY NAVÍC V eSHOPU

Zájemci o BAV SE by rozhodně neměli přehlédnout nabídku eShopu T-Mobile. Ten každý měsíc připravuje speciální akci s dárkem zdarma. Například v březnu a dubnu mohl každý nový uživatel BAV SE získat 100 SMS měsíčně zdarma na půl roku. A to už je pěkná porce textovek navíc.

DEJTE SI PRÁZDNINY

Cestujete rádi o prázdninách do zahraničí a nechcete si brát mobil s sebou? Možná vám ale vadí, že musíte platit měsíční paušál. S tarifem BAV SE jej během této doby nemusíte hradit. Můžete si udělat až 12 týdnů „neplacených“ prázdnin ročně, kdy své číslo dočasně deaktivujete. Po návratu zase budete moci využívat všech výhod tarifu.

Měsíční paušál	226,10 Kč
Volné minuty	50
Volné SMS	100
Volání do sítě T-Mobile – špička*	4,17 Kč/min.
Volání do sítě T-Mobile – mimo špičku	2,26 Kč/min.
Volání do ostatních mobilních sítí	5,36 Kč/min.
Volání do pevných sítí – špička*	4,17 Kč/min.
Volání do pevných sítí – mimo špičku	2,26 Kč/min.
SMS	1,19 Kč

Ceny jsou uvedeny včetně DPH

*Špička je v pracovní dny od 8:00 do 21:00

Sítové jízdenky VAŠE BEZSTAROSTNÁ JÍZDA

Jste vášnivými cestovateli a strávíte na cestách po celé republice více dní? Pak právě pro Vás je určena nabídka sítových jízdenek Českých drah. Vystavují se jako dvoudenní, týdenní, měsíční a čtvrtletní. Jízdenky jsou přenosné. Jízdu lze kdykoliv bez formalit přerušit a při použití vlaků vyšší kvality EC a IC nebudete platit příplatek.

více informací na www.cd.cz nebo na bílé informační lince 840 112 113